

DIECÉZNÍ ČASOPIS

PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

setkání

4

duben
2011
ročník
XXI.

Zajásejte již,
zástupy andělů
v nebi!

Zaskvěte se v slávě,
božská tajemství!

K vítězství tak mocného
Krále zazni polnice a zvěs-
tuj spásu!

Raduj se i ty, země, zalitá
tak oslnivou září a tonoucí

v jasu věčného Krále,
pohled, jak na celém světě
rychle zmizely temnoty!

Raduj se i ty, matko Církvi,
zkrášlená leskem tak jas-
ného světla!

A v mohutném zpěvu lidu
ať tento svatý dům Boží zní
ozvěnou té radosti!

(Velikonoční chvalozpěv - Exsultet)

Oslavy sv. Jana N. Neumanna 2011

Milí přátelé, drazí bratři a sestry,

již druhým rokem v naší českobudějovické diecézi slavíme významné jubileum svatého Jana Nepomuka Neumanna. V roce 2010 jsme si připomněli 150 let od jeho úmrtí a v roce 2011 budeme slavit 200 let od jeho narození. Narodil se v šumavském městě Prachatice, stal se knězem, filadelfským biskupem a ve své diecézi na americkém kontinentu dosáhl svatosti.

Při příležitosti narození tohoto významného prachatického rodáka vás jako biskup diecéze, v níž se tento světec narodil, vyrostl, poznal své povolání a přes dobové obtíže na ně dokázal velkoryse odpovědět, srdečně zvou na **národní pouť k sv. Janu Nepomuku Neumannovi**. Toto setkání vyvrcholí **mší svatou, která se bude konat v Prachaticích v sobotu 18. června 2011 v 10 hod.**

Žehnám vám a upřímně se těším na setkání s Vámi se všemi.

Mons. Jiří Paďour, OFMCap., biskup českobudějovický

3. května v 18 hod. - Zahájení výstavy o životě sv. Jana Nepomuka Neumanna
Křížová chodba kláštera v Českých Budějovicích (Piaristické nám.)
Výstava potrvá do 27. května.

Středa 4. května - Konference Život a dílo Jana N. Neumanna

Areal kláštera v Českých Budějovicích (Piaristické nám.)

K příležitosti 200. výročí od narození prachatického rodáka pořádá Teologická fakulta JU v Českých Budějovicích a Biskupství českobudějovické.

10.30 hod. - Bohoslužba celebrowaná českobudějovickým biskupem Mons. Jiřím Paďourem, OFMCap.

Odpoledne - Odborná konference při širokou veřejnost „**Jeho život byl ustavičným pochodem**“. Jan Nepomuk Neumann (28. 3. 1811 Prachatice - 5. 1. 1860 Philadelphia)

Setkání zahájí děkan Teologické fakulty doc. Tomáš Machula, Ph.D., Th.D.

13.30-14 hod. - Prof. PhDr. Petr Piřha, CSc.: *Sv. Jan Nepomuk Neumann – úcta ke světcům a co nás k ní vede*

14-14.30 hod. - Doc. PhDr. Miroslav Novotný, CSc.: Jan Nepomuk Neumann a českobudějovická diecéze

14.30-15 hod. - Doc. Martin C. Putna, Dr.: *Náboženská situace v Americe Neumannovy doby*

15-15.30 hod. - Prof. PaedDr. Vladimír Papoušek, CSc.: *Obrazy kněžství a katolická literární kultura v českém Novém světě*

15.30-16 hod. - Mgr. Tomáš Veber, Th.D.: *Jan Nepomuk Neumann v proudech teologických i mořských*

Sobota 21. května - Pouť ke cti sv. Jana N. Neumanna v Kájově

Hlavním celebrantem bude generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Příbýl, CSsR.

Červen – Jan Nepomuk Neumann ve výtvarném umění

Galerie Dolní brána, Prachatice

Putovní výstava ze života a díla sv. Jana Nepomuka Neumanna. Po prezentaci na pasovském biskupství a v rakouském premonstrátském klášteře Aigen-Schlögl doputovala při příležitosti oslav 200. výročí narození tohoto významného prachatického rodáka do místa rodiště.

Zahájení výstavy ve čtvrtek 2. června v 17 hod.

16-18. června - Zasedání České biskupské konference v Prachaticích

HLAVNÍ OSLAVY

Pátek 17. června - Komponovaný kulturní program

Velké náměstí, Prachatice

Předvečerní kulturní komponovaný program benefičního koncertu Ládi Křížka s moderátorkou Romanou Kostohryzovou.

Sobota 18. června – NÁRODNÍ POUŤ K SV. JANU NEPOMUKU NEUMANNovi

Prachatice

9 hod. – Průvod poutníků na Velké nám.

9.30 hod. – Kantáta u příležitosti 200 let Jana Nepomuka Neumanna

10 hod. - Slavnostní bohoslužba u příležitosti svatořečení Jana Nepomuka Neumanna, které proběhlo 19. 6. 1977 v Římě papežem Pavlem VI. (Velké nám.)

12.30 hod. – Kulturní program (Velké nám.)

14.30 hod. – Poutní kázání (kostel sv. Jakuba)

15 hod. – Požehnání (kostel sv. Jakuba)

Součástí hlavní pouti je také **program pro děti, mládež a rodiny**

13 hod. - divadlo „Já to jsem“ (Adam Berger & Vítězslav Marčík ml.)

- pohádka „Pinocchio“ - Parkán

14 hod. - PROGRAM PRO DĚTI

- Hry, soutěže, vyprávění... (Parkán a park Hospice sv. J. N. Neumanna)

- hudební vystoupení (Parkán)

16 hod. - požehnání dětem (Parkán)

16.15 hod. - pohádka „Dlouhý, Široký a Bystrozraký“ (ŠOS Prachatice, Parkán)

Další program pro děti bude připravený po celou dobu oslav v *Městském muzeu* (nová expozice o životě J. N. Neumanna + program pro děti zaměřený na dětství J. N. Neumanna)

Možnost návštěvy věže kostela sv. Jakuba a rodného domu J. N. Neumanna (vstupy v tento poutní den zdarma).

V případě stálého deště bude program pro děti probíhat v tělocvičně SPgŠ v Prachaticích. Možnost návštěvy muzea, věže kostela sv. Jakuba, rodného domu zůstává.

Sobota 1. října - Dětská diecézní pouť v Kájově

Při této příležitosti proběhne odhalení pamětní desky sv. Jana N. Neumanna.

OBSAH

Mystagogické katecheze sv. Cyrila Jeruzalémského	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
150 let boromejek v Prachaticích	4
Zázrak J. Neumanna z konce minulého stol.	7
300 let vodňanské monstrance	8
Pochod pro život 2011	8
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Duchovní obnova v Nových Hradech	9
Prezentace nestátních nezisk. organizací	9
Velikonoční svátky MCH ČB	10
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Co přinesla duchovní obnova podle Janových pašijí	11
Velikonoce	11
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Z večerů s mladými	13
Setkání na Groove Castlu 2011	13
Oblastní setkání KCHO	13
CHRIST-LIFE: pelhřimovsko	14
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Katecheté vyráběli biblické postavičky	15
„Projekt do škol“ 2011	16
ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE	
Po sezóně	17
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Mám omezený čas, ale nemám omezené posluchače	18
Čerstvé obláské zprávy z Pákistánu	18
Ozdravný poutní pobyt v Lurdech	19
Kříže pokračuje	20
K čtení a studiu doporučujeme	21
PERSONALIA	21
Radio Proglas	22
Sv. Marie Egyptská	23

Příští číslo

vyjde 16. 5. 2011.
Uzávěrka je 6. 5. 2011.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzerce:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel./fax: 380 420 334, e-mail: setkani@cbcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 15 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

MYSTAGOGICKÉ KATECHEZE SV. CYRILA JERUZALÉMSKÉHO

„Církev křtí své katechumeny nejraději o Velikonocích“. Tento starý zvyk církve velmi úzce souvisí s tajemstvím Velikonoc: smrti a zmrtvýchvstání Krista. Na Západě je křestní praxe o Velikonocích doložena již na konci 2. století v Tertullianově spisu *De baptismo* (8) a během 3. a 4. století se stala v liturgii Velikonoc zcela běžnou. Nesamozřejmým však zůstala křestní katecheze: uvedení kandidátů křtu do plnosti křesťanského tajemství. Křesťanská iniciace měla ve staré církvi tak jako dnes dva stupně: nejprve základní křestní katechezi, která probíhala v postní době a která uváděla katechumeny prostřednictvím výkladu vyznání víry – kréda do základů křesťanské nauky. Druhý stupeň představovalo existenciální zasvěcení do tajemství významu křestního ritu a slavení eucharistie, k němuž katechumeni získali přístup po udělení křtu. Ze 4. století se dochovalo několik literárních památek mystagogické praxe staré církve, jako je spis *De mysteriis* od milánského biskupa sv. Ambrože nebo dílo *De catechizandis rudibus* od sv. Augustina. Vedle nich vyniká pět *mystagogických katechezí* svatého Cyrila Jeruzalémského. Těchto pět Cyrilových katechesí bylo určeno nově pokřtěným o Velikonocích. Jejich prostřednictvím Cyril neofytům vysvětluje smysl jednotlivých částí křestní liturgie a význam eucharistie. Křestní rity Cyril přirovnává k mystické smrti a zmrtvýchvstání s Kristem:

„Ihned, když jste vstoupili, jste odložili šat. To bylo znamením svlečení starého člověka s jeho skutky. Byli jste svlečeni a nazí, abyste i v tom napodobili Krista na kříži, zbaveného šatu. Ten touto obnažeností přemohl mocnosti a síly, nad nimiž z kříže před očima všech slavil vítězství. Protože ve vašich údech sídlily protivící se síly, nadále již není možné, abyste nosili onen starý šat.

Pokračování na 4. straně.

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

20. 4.	(st)	České Budějovice, klášterní kostel - Mše sv. pro Biskupské gymnázium (10 hod.) - biskup Jiří
21. 4.	(čt)	České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše - Missa Chrismatis (9 hod.) - oba biskupové
České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše - Mše sv. na památku Večeře Páně (17 hod.) - biskup Jiří
Strakonice - Mše sv. na památku Večeře Páně (17 hod.) - biskup Pavel
22. 4.	(pá)	České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše - Bohoslužba na památku Umučení Páně (17 hod.) - biskup Jiří
Strakonice - Bohoslužba na památku Umučení Páně (17 hod.) - biskup Pavel
23. 4.	(so)	České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše - Velikonoční vigilie (20 hod.) - biskup Jiří
Strakonice - Velikonoční vigilie (20 hod.) - biskup Pavel
24. 4.	(ne)	České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše - Boží hod velikonoční (9 hod.) - biskup Jiří
Podsrb - Boží hod velikonoční (8 hod.) - biskup Pavel
Strakonice - Boží hod velikonoční (9.30 hod.) - biskup Pavel
Jinín - Boží hod velikonoční (12 hod.) - biskup Pavel
27. 4.	(st)	České Budějovice, klášterní kostel - Setkání s pracovníky Charity, mše sv. (10 hod.) - biskup Pavel
28. 4.	(čt)	České Budějovice, biskupství - Vikariátní konference Č. Budějovice-venkov (9.30 hod.) - biskup Jiří
Praha, kostel sv. Ignáce - Mše sv. pro absolventy Biskupského gymnázia Bohusudov (10 hod.) - biskup Pavel
29.-30. 4.	(čt-so)	Krkonoše - Rekolekce pro DCH Litoměřice - biskup Pavel
3. 5.	(út)	České Budějovice, klášterní kostel - Zahájení výstavy o J. N. Neumannovi (18 hod.) - biskup Jiří
4. 5.	(st)	České Budějovice, klášterní kostel - Mše sv. (10 hod.) - biskup Jiří
České Budějovice, klášter - Konference o J. N. Neumannovi - biskup Jiří
5. 5.	(čt)	Praha, Arcibiskupský seminář - Mše sv. pro bohoslovce (17.30 hod.) - biskup Pavel
6. 5.	(pá)	Klokoty - Udílení akolytátu (17 hod.) - biskup Pavel
7. 5.	(so)	Řím - Účast na svěcení královéhradeckého biskupa Mons. Jana Vokála - biskup Jiří
Kraselov - Poutí mladých křesťanů vikariátu Strakonice - biskup Pavel
8. 5.	(ne)	Římov - Jarní poutí (11 hod.) - biskup Pavel
10. 5.	(út)	České Budějovice, klášterní kostel - Kněžský den - oba biskupové
11. 5.	(st)	Brno - Zasedání Komise pro kněžstvo při ČBK (10 hod.) - biskup Pavel
13. 5.	(pá)	Lomec - Fatimský den (17 hod.) - biskup Pavel
14. 5.	(so)	České Budějovice - Mše sv. pro poutníky z Jaroměřic (9 hod.) - biskup Pavel
Hradec Králové, katedrála sv. Ducha - Intronizace biskupa Jana Vokála (15 hod.) - oba biskupové
15. 5.	(ne)	Nepomuk - Mše sv. (11 hod.) - biskup Jiří
České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše - Mše sv. (10.30 hod.) - biskup Pavel
17. 5.	(út)	České Budějovice, biskupství - Setkání s animátory Charit diecéze (11.30 hod.) - biskup Pavel

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

150 LET BOROMEJEK V PRACHATICÍCH (1861-2011)

Služba boromejky neznamená jen ošetřovatelský výkon, ale má přinášet útěchu, pochopení a účast na fyzické, duševní i duchovní bolesti trpících. Její přítomnost má vnášet jas a hřejivé teplo milosrdného srdce.

K milosrdenství patří i úsměv.

Rodný dům sv. Jana Neumanna se dostal do vlastnictví Milosrdných sester sv. Karla Boromejského po smrti otce Filipa Neumanna, který si přál, aby dům sloužil nadále jen bohumilým účelům. Oba synové se zřekli podílu na otcovském domě, takže veškerý majetek připadl žijícím dcerám. Rodná sestra Jana Neumanna - Johana - vstoupila do kongregace, přijala řeholní jméno S. Karolína a jako nejstarší dostala dům do vlastnictví. Filip Neumann, protože byl v této době už vážně nemocen, svěřil svůj plán s domem biskup-

Rodný dům sv. Jana N. Neumanna (původní vzhled).

ské konzistoři v Českých Budějovicích, která o tom informovala správu městského úřadu v Prachaticích. Město poslalo prohlášení, že k založení dobročinného ústavu je potřeba fondu, který se bude moci zřídit až po několikaletém hospodaření domu. Filip Neumann s tímto protokolem nesouhlasil. Opis jeho dopisu byl zaslán také S. Karolíně, která postřehla nepříznivé následky pro budoucnost rodného domu, a napsala na biskupství, že kongregace, která zdědí dům, si zařídí dobročinný ústav podle svých představ. Další jednání mělo příznivý výsledek a tak se mohlo urychlit převzetí domu.

Matka Karolína byla krátce ve funkci generální představené, ale pro špatné zdraví se funkce v roce 1859 vzdala. Proto mohla být poslána do Prachatic, aby založila klášter a s láskou a vděčností dosloužila otci. Její bratr Jan už byl tehdy po blažené smrti - zemřel 5. ledna 1860. Ona se dožila té milosti, že mohla svědčit v procesu blahorečení, který byl zahájen v roce 1886.

17. října 1860 přijela M. Karolína s dalšími dvěma sestrami do Prachatic, ale svého otce už nezastihla naživu, zesnul tise před jejím příjezdem. Byl to velmi zbožný muž, jeho láska k Bohu a Panně Marii s přibývajícím věkem rostla a on odešel na věčnost smířen s Bohem a pokojem v srdci. Sestře Karolíně po pohřbu otce další povinnosti nedovolovaly truchlit. V domě bylo nutné provést různé stavební úpravy, než nastane zima. Byla pobízena horlivým starostou města Dr. Arnoštem Mayerem, který si přál, aby byla co nejdříve otevřena dív-

čí pracovní ručních prací. Vedení kongregace stanovilo, že v domě kláštera bude zahájena činnost otevřením dívčí pracovny s možností opatrovny, jak požadoval pan starosta. V prosinci mohlo začít vyučování ženským ručním pracím, otevření opatrovny muselo počkat.

9. července 1861 byla svěcena nová kaple sv. Filipa Neri nad Lázněmi sv. Markéty; při této příležitosti vysvětil budějovický kanovník Schnölzer také klášter sester. Z farního kostela vyšel slavnostní průvod s korouhvemi, čtyřmi kněžími, starostou města, členy městské rady, také učitelé, dívčí školní mládež a mnoho lidí. K průvodu se přidaly také sestry boromejky. V nově zřízené dívčí pracovně byly proneseny proslovy pana kanovníka a prachatického děkana P. Vincence Wolnera. Pan starosta ujistil sestry, že se mohou vždy spolehnout na pomoc města. Po vysvěcení domu se opět utvořil průvod a všichni se ubírali zpět do farního kostela, kde byla sloužena mše svatá s chvalozpěvem „Te Deum“. Po celý den si mohli prachatictí prohlížet místnosti kláštera i pokoje, kde bydlely sestry. Druhý den začal běžný vyučovací den.

31. října se rozhodl prachatický vikář, že půjde po hodině náboženství vysvětit domácí kapli kláštera. Sestry to přivedlo do rozpaků, protože kaple ještě nebyla dohotovena, ale věděly si rady. Připravily provizorní oltář ke slavení mše svaté a potřebné věci si zapůjčily z kostela. Svěcení mělo proběhnout v tichosti, ale jak se rozneslo po Prachaticích, že se světi kaple sester, sešlo se plno věřících a členů městského představenstva. Učitelé přinesli harmonium a dívky nadšeně zpívaly. V útulné kapli proběhla mše svatá a svěcení. Všichni přítomní se cítili velmi hezky - možná proto, že M. Karolína zřídila kapli v místnosti, kde se narodila ona i její bratr Jan, o kterém se začaly šířit

Pokračování ze 3. strany.

... Potom jste byli přivedeni k posvátnému baptisteriu božského křtu, tak jako Kristus z kříže k naproti ležícímu hrobu. Každý z vás byl dotázán, zda věří ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Vyznali jste spásné vyznání a byli jste třikrát ponořeni do vody a znovu jste se vynořili. Tím jste obrazně a symbolicky napodobili pohřbení Krista na tři dny. ... V témže okamžiku jste zemřeli i jste se znovu zrodili. A tatáž spásná voda se stala vašim hrobem i vaší matkou.

... Kristus byl skutečně ukřižován, skutečně pohřben a skutečně vstal. Toto vše je nám dáno prostřednictvím milosti, abychom prostřednictvím napodobení a účasti na jeho utrpení v pravdě získali spásu. ... Proto zvolal i Pavel: „Nebo snad nevíte, že když jsme byli pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme všichni pokřtěni v jeho smrt? Křtem jsme tedy byli spolu s ním pohřbeni ve smrt. ... Neboť jestliže jsme s Kristem sjednoceni smrtí podobnou jeho smrti, budeme s ním sjednoceni také vzkříšením“ (Řím 6, 3-5). ... Tím že jste byli pokřtěni v Krista a oblečeni v Krista, stali jste se podobnými Synu Božímu.

Bůh nás určil k tomu, abychom byli přijati za syny, a učinil nás podobnými Kristovu oslavenému tělu. Stali jste se tedy podílníky Krista a právem jste byli nazváni křesťany. Stali jste se pomazanými (CHRISTOI), když jste přijali pomazání Ducha svatého. To vše se na vás stalo obrazně, protože jste obrazy Krista. ... Když jste vystoupili ze svaté vody baptisteria, bylo i vám uděleno pomazání, obraz pomazání Krista, kterým je Duch svatý. O něm pravil prorok Izaiáš ve svém proroctví na místě Krista: „Duch Pána je nade mnou, neboť mi dal pomazání: poslal mě, abych nesl radostnou zvěst chudým“ (Iz 61,1).

Neboť jako Kristus po křtu a sestoupení Ducha svatého vystoupil a porazil nepřitele, tak i vy po svatém křtu a mystickém pomazání, oděni plnou zbrojí Ducha svatého, jste se postavili proti nepřátelské mocnosti a přemohli jste ji se slovy: „Mohu vše v Kristu, jenž mě posiluje“ (Flp 4,13).

Citováno podle: sv. Cyril Jeruzalémský, Catecheses mystagogicae II, 2; 4, 7. III, 1-2; 4 (PG 33, 1077B; 1080C; 1084B. 1088A-1089A; 1092B).

Monika Recinová

Sestry boromejky v dobovém řádovém oblečení.

Sestry při práci na poli.

zvěsti, že zemřel v pověsti svatosti a na jeho přímluvu se dějí zázraky. (Dvě vysoká gotická okna byla vybudována při stavbě druhého poschodí v roce 1863.)

K radosti sester byla v kapli sloužena další mše sv. na svátek sv. Karla Boromejského, sestry jen litovaly, že zde ještě nebyl trvale Svátostný Spasitel. Těto radosti se dočkaly až o Hodu Božím vánočním, kdy se zde konala půlnoční mše sv. a Pán Ježíš byl uložen do malého svatostánku. Matka Karolína tuto událost s radostí sdělovala dopisem sestrám do mateřince v Praze.

Dopis představeným poslal také pan starosta Dr. Arnošt Mayer. Žádal v něm o další sestry, literární učitelky, které by mohly převzít vyučování dívek 3. a 4. třídy. M. Karolína mu mohla přislíbit, že jeho přání bude splněno, ale nechtěla v něm vzbuzovat plané naděje. Ona sama si přála, aby kongregace v jejím rodném městě rozvíjela požehnanou činnost, proto již dříve představené v Praze o tuto službu žádala. Na sestry velmi zapůsobila pokorná a ušlechtilá prosba pana starosty, aby se vyučování ujaly řeholní sestry. Kongregace ale mohla uvolnit jen jednu sestru učitelku. Pan starosta byl neúnávný. Přednesl návrh na zasedání městského úřadu a návrh byl radostně přijat i s tím, že druhá sestra nebude ještě zkušenou učitelkou. Obě sestry byly velmi srdečně uvítány na městském úřadu a aniž by o to kongregace žádala, byl určen sestrám stejný plat jako ostatním učitelům.

1. září 1862 se konal zápis do dívčí školy - a nastal velký problém. Žákyň se přihlásilo 270 a dívky se nemohly vměstnat do dvou místností. Pan starosta opět psal do Prahy prosebný dopis o další sestru, která by trpělivě učila děti hláskovat a slabikovat, protože byl nucen otevřít ještě jednu třídu pro nejmenší žáčky. Tak začalo vyučování až 6. října, ale začalo povznášející a povzbuzující slavností, na kterou pan starosta srdečně zval sestry z Prahy, aby se přijely nadýchat čerstvého šumavského vzduchu.

Plynula léta nerušené a klidné spolupráce

sester s městem a sborem učitelů. Nezkušené sestry byly postupně nahrazeny kvalifikovanými řádovými učitelkami a počáteční trojtřídku byla přeměněna na školu pětiletou. K účelům vyučování a výchovy koupila kongregace další měšťanské domy a nadstavbou původního domu získaly sestry potřebné místnosti, aby mohly přijímat také chovanky. Tak byl vytvořen komplex 4 domů pro potřeby činnosti sester.

Roku 1880 byly vydány nové školské zákony, které neumožňovaly disponovat řeholním představeným volně se sestrami jako dosud. Jedna sestra byla odvolána a na uprázdněné místo byl vypsán konkurz. Přednost byla dána civilní uchazečce, přestože byla škola v budově patřící kongregaci boromejek. Na radu zkušených znalců školního zákona boromejky žádaly, aby sestry učitelky byly propuštěny z činnosti na veřejných školách. Když toho kongregace dosáhla, podala žádost o zřízení soukromé školy. Tuto žádost se podařilo realizovat a byla zřízena soukromá pětiletá škola a později také měšťanská, aby se mohly sestry o své schovanky plně starat.

Sestry boromejky

S. Karolína Neumannová zemřela tiše a klidně v kruhu spolusester v pátek ve 3 hod. 22. dubna 1887 ve věku 74 let a byla pochována na prachatickém hřbitově, kde už odpočívali rodiče a její sestra Aloisie. Pohřeb byl slavnostní, zúčastnilo se ho mnoho prachatického lidu. Ač byla celý život churavá a vytrpěla mnoho strádání a těžkostí, Bůh jí dopřál požehnaná léta, protože miloval její skromnost, nenáročnost a pokoru jejího zasvěceného života.

Za první světové války sestry i chovanky prožívaly velkou bídu a kongregace se rozhodla ukončit vyučovací a internátní činnost. V této době bylo učiněno dost pokusů zabrat sestrám budovu pro měšťanskou školu. Proto musela kongregace jednat rychle. Spolek Serafinské dílo lásky v Českých Budějovicích mohl dle svých stanov zřízovat v diecézi sirotčince. Kongregace tomuto spolku přenechala místnosti školy i penzionátu pro zřízení sirotčince. Základem smlouvy mezi kongregací a spolkem bylo, že budovy budou opět sloužit k humanitním účelům. Správa sirotčince zůstala sestrám boromejkám, dohled nad sirotčincem byl státní. Kongregace zůstala majitelkou domů a sestry věnovaly bezplatně své síly službám sirotků.

O děti bylo dostatečně postaráno jak po stránce stravování, bydlení, tak i vzdělání. V ústavu bylo kolem 80 chlapců od 6 do 14 let. Podle potřeby zde byla i děvčata. Ústav byl během existence první Československé republiky předmětem nespokojenosti místního českého obyvatelstva a bylo nelibě pohlíženo na zastupy německých sirotků, kteří posilovali stav německých škol. K ústavu patřilo také přilehlé hospodářství a 18 hektarů polností, které sestry obhospodařovaly.

Sirotčinec byl v provozu až do zabrání pohraničí. V důsledku uzavření osudové mnichovské dohody obsadila německá armáda 8. října 1939 také Prachaticy a sirotčinec musel být zrušen. Z domova se stal Zaopatřovací ústav

Pokračování na 6. straně.

Pokračování z 5. strany.

pro věkem pokročilé a nemocné osoby. Asi sto chovanců bylo vesměs německé národnosti. Pečovalo o ně 11 sester a 4 spolupracovníci.

Po ukončení druhé světové války se začaly stahovat mraky nad mateřincem v Praze Pod Petřínem, protože v generálním vedení byly sestry německé národnosti. Více se ovšem jednalo o vyvlastnění majetku sester. Změna politických a státních poměrů donutila kongregaci, aby se rozdělila na československou a rakouskou. Díky rozvážnému jednání tehdejší představené M. Bohumily Langrové, která byla zvolena do čela sester české národnosti, proběhl odsun sester německé národnosti postupně a klidně.

Také z Prachatic se musely sestry německé národnosti vystěhovat do Rakouska a vystřídal je české sestry. Ústav se dostal do svízelné situace, protože odsun německých chovanců se neuskutečnil najednou, navíc se sem soustředili také němečtí občané čekající na odsun a nastaly vážné potíže se stavováním. Sestry se v tomto období velmi zadlužily, ale dále přijímaly věkem pokročilé obyvatele. V roce 1948 převzala vedení ústavu Česká katolická charita, název byl změněn na Charitní domov a na vedoucí místo nastoupil civilní vedoucí.

30. dubna 1950 se stala představenou prachatické komunity M. Vojtěcha Hasmandová. Za jejího působení byl v klášteře ukryt kněz, řeholník Remigius Janča, OFM, který tajně dával sestrám exercicie.

Sám unikl zatčení, ovšem jeho tajný pobyt byl prozrazen a 10. září 1952 obklíčili dům členové Státní bezpečnosti. S. Vojtěcha byla zajištěna a obviněna z údajné protistátní činnosti. Dopaden byl pak také P. Remigius. Následovalo další zatýkání a ještě dvě sestry

Boromejky v hospici sv. Jana N. Neumanna.

z prachatické komunity byly zatčeny a odsouzeny. Hlavní přelíčení se konalo v září 1953 v Písku. S. Vojtěcha Hasmandová byla odsouzena za údajnou protistátní činnost na 8 let a do Prachatic už se nevrátila. Další dvě sestry dostaly 3 roky za napomáhání.

V roce 1960 se všechny charitní ústavy měnily na Domovy důchodců, což platilo i pro rodný dům Jana Neumanna. Provoz probíhal v klidu, domov se postupně modernizoval, ale řádových sester v pracovním úvazku ubývalo. V roce 1960 byl otevřen nový Domov důchodců v Kúsově, kam se přestěhovalo 7 řádových sester. Pokles jejich počtu byl neudržitelný, okresní úřad nedovolil žádné další přijímat. Přestárlé sestry odcházely do Charitních domovů pro řeholnice a v roce 1975 zůstalo v domově jen 7 řádových sester, z toho

tři v pracovním poměru, ovšem také je čekala výpověď.

26. února 1975 opouštěly boromejky po 115 letech dům, který byl sestrám tak drahý, protože to bylo dědictví tehdy už blahoslaveného Jana Neumanna. Kapli ještě sestry nestačily ani vyklidit a už se do ní stěhovala parta malířů a natěračů - jejich první prací bylo zamalovat nástěnný obraz Jana Neumanna latexovou barvou. Prázdné prostory po sestrách obsadili důchodci.

V této době tvrdého totalitního režimu si žádná sestra nedovedla představit, že by se boromejky do Prachatic ještě někdy vrátily. Do prostor domova nikdo nesměl vstoupit, ani když probíhalo svatořečení Jana Neumanna v roce 1977. V rámci oslav Desetiletí duchovní obnovy národa - v létě 1989 - přijely na pouť také

Kaple v rodném domě sv. Jana N. Neumanna - původní a dnešní vzhled.

sestry boromejky a jen v tajnosti, ve večerních hodinách, se dostaly do prostor bývalé kaple.

Po sametové revoluci 1989 kongregace požádala o navrácení rodného domu Jana Neumanna a dům jí byl navrácen. Bylo potřeba dům převzít a založit novou komunitu.

21. ledna 1992 - v den úmrtí M. Vojtěchy Hasmandové - přijely do Prachatic první tři sestry. Po 17 letech opět překročily práh rodného domu sv. Jana Neumanna. Byly mile přijaty vedením domova, převzaly část vyklizených místností a především kapli, ve které byla doposud selská jizba. Prvním úkolem bylo zprovoznit kapli, aby v ní mohly být zase slouženy mše svaté. Podařilo se to během několika měsíců a 25. července byla kaple sv. Jana Neumanna opět vysvěcena. Jako kdysi se této slavnosti opět zúčastnili kněží prachatického vikariátu v čele s tehdejšími českobudějovickým biskupem Antonínem Liškou, členem kongregace redemptoristů (jako sv. J. N. Neumann). V promluvě děkoval sestrám boromejkám, že se do tohoto památného domu zase vrátily, aby zahájily svou činnost. Přijely také mladé sestry z obnoveného mateřince v Praze a generální představená M. Inviolata ze Znojma se sestrami; přišli také zástupci města Prachatic. Opět se chovali velmi vstřícně a díky shovívavosti představitelů města se podařilo získat celý objekt domova zpět do vlastnictví boromejek.

Po zřízení hospice v roce 2005, kterému kongregace pronajala budovy za 1 Kč, lze jen konstatovat, že rodný dům Jana Neumana opět slouží bohumilým účelům. Protože má hospic svou vlastní kapli, památná kaple sester boromejek dnes slouží pro jejich duchovní potřeby. Boromejky usilují o svatořečení M. Vojtěchy a vedení hospice o postavení Domova Matky Vojtěchy pro nemocné Alzheimerovou chorobou. Kéž i tato bohumilá snažení dojdou svého cíle.

Z kroniky Milosrdných sester sv. Karla Boromejského pracovala S. M. Sebastiana, SCB.

S. M. Vojtěcha na audienci u Jana Pavla II.

Zázrak Jana Neumanna z konce minulého století

V roce 1993 byl na místě dnešního hospice domov důchodců a jedné z obyvatelky přišel zajímavý dopis od dcery, která žila ve Vancouveru. Našla jsem opis tohoto dopisu, když jsem se probírala písemnostmi, které máme o Janu Neumannovi, a myslím, že by bylo dobré se o tento příběh podělit v jubilejním roce.

Paní Anna své mamince popisuje příběh o zázraku, který byl vyslán na jednom z programů kanadské televize v pořadu: Nevyřešené záhady. Tento příběh je o malém, asi šestiletém chlapci, který náhle onemocněl RYE SYNDROMEM, jak tomu Američané říkají. Většina dětí na to zemře, nebo mají trvalé následky jako hluchota, němota apod. Ve svém dopise paní píše:

„Ten chlapec ležel v nemocnici v kómatu a lékaři připravili rodiče na nejhorší... Tehdy dal někdo z příbuzných mamince chlapce malý medailónek se svatým Janem Neumannem. Ona ani nevěděla, kdo to je, ale připíchla jej zapínacím špendlíkem na polštář, na němž její syn nehybně ležel.

Celá léta nebyla rodina v kostele, ale opět začala chodit pravidelně do kostela, který byl na cestě do nemocnice. Asi po třech týdnech se chlapec probudil z kómatu, během několika dnů se úplně uzdravil a odešel domů. Doktorů se tomu velmi podívovali, ale byli rádi, že chlapec nemá žádné následky nemoci.

Život rodiny šel dál jako dřív, než jejich syn onemocněl. Ten jen čas od času mluvil o chlapci, který ho navštěvoval a nosil mu dárky, když ležel v nemocnici. Ten chlapec přivedl také jiné děti a vždy ho ujišťoval, aby se nebál, že bude zdravý. Rodiče nechápali, o čem chlapec mluví, mysleli si, že se mu něco zdálo, když byl v bezvědomí. Pak se maminka začala zajímat, kdo je na tom medailónku a dověděla se, že je to Jan Neumann a že to byl biskup filadelfský. Rodina se dohodla, že si udělají výlet do Filadelfie. Když přišli na faru, tamější pan farář je všude provedl a ukázal jim i místnost, která patřila Janu Neumannovi a je stále udržována tak, jak byla, když tam světec žil.

Zatím co rodiče hovořili s panem farářem, jejich uzdravený syn se díval na obrázky na stěnách. Najednou volal na maminku, aby se šla podívat na jednu fotografii, že je na ní ten chlapec, co za ním chodil, když byl v nemocnici. Rodina si prohlížela fotku a pan farář řekl, že je to Jan Neumann, když byl malým chlapcem a že je to jediná fotka, která se z jeho dětství zachovala. Rodiče se na sebe beze slov dívali...

Na konci programu pak vysvětlovali, kdo to byl Jan Neumann, že se narodil v Čechách a byl biskupem ve Filadelfii, že zemřel roku 1860 a že patří v dnešní moderní době k jedinému svatému v Americe.

Pro mě to bylo úžasné tím, že tento pořad není vůbec zaměřen nábožensky, proto to bylo podáváno jako záhada, ale já si myslím, že pro tu rodinu to dnes už záhada není.

Také mě to přišlo, že sleduji program o někom, koho znám, o někom, kdo je mi velmi blízký, pro-

Malý Jan Neumann

tože navštěvují jeho rodný dům, kde ty nyní žiješ, maminko.

Zvláštní pocit jsem měla - hezký pocit. Proto jsem se rozhodla ti tento příběh ve zkratce napsat a také všem, kdo budou mít zájem si jej přečíst.“ -sb-

HOSPIC SV. JANA N. NEUMANNA
PRACHATICE

PRACHATICKÁ HOSPICOVÁ DESÍTKA

**2. ročník benefičního běžeckého závodu
na 10 km pro všechny milovníky
i odpůrce běhu.**

sobota 14. května 2011 v 10 hod.

Přihlášky: 8.30-9.30 hod. v kanceláři závodu
(Vzdělávací centrum Hospice - bašta)

Startovné: 100 Kč (event. výtěžek bude použit ve prospěch pacientů hospice)

Občerstvení: v cíli závodu, po doběhu točená hospicová desítka, pro zvlášť unavené možná i hospicový ležák

Ceny: dobrý pocit a snad i něco navíc...

Trať: start z parkoviště, obrátka na 5. km, povrch asfalt a panel

Na trať se mohou vydat i neběžci – 10 km není nutné uběhnout, stačí je pro hospic ujit!

Informace: Patrik Coufal, 388 311 726,
733 755 821, ekonom@hospicpt.cz,
www.hospicpt.cz

Doprovodné akce: soutěže a hry pro děti v hospicovém parku. Za mírný poplatek lze vyzkoušet hry organizované našimi dobrovolníky.

Těšíme se na vás!

300 let vodňanské monstrance

V tomto čase se dovršují tři staletí pozemského bytí jednoho liturgického předmětu. Stříbrná pozlacená monstrance, v jejímž středu žehnal mnoha generacím svých oveček v konsekrované hostii přítomný nebeský Král, pamatuje radosti i strasti života vodňanské farnosti. Na objednavku vodňanské obce jakožto patrona kostela s termínem dodání k velikonočním svátkům 1711 ji zhotovil českokrumlovský zlatník Kryštof Knitka. V jedné kartuši na podstavci původ dosvědčuje znak města Vodňan a v druhé nápis o pořízení předmětu roku 1711 za působení děkana P. Samuela Alexiho (1709-1719). Spokojený zákazník téměř umělci následně zadal i udělání ciboria.

Ještě poměrně nedávno měli věřící možnost spatřit historickou monstranci „v akci“ při liturgii největších svátků. Na nodu stojící postava anděla drží nad hlavou stříbrný věnec z révoví s hrozný coby symbol Eucharistie pod způsobou vína, který obklopuje schránku na Nejsvětější svátost pod způsobou chleba a jímž od ní pronikají pozlacené paprsky. Nad věncem před vlastní plaménkovou svatozáří vystupuje polopostava Boha Otce. Nad ní se v podobné menší svatozáří vznášá holubice sv. Ducha a vše zavřuje zářící vítězný kříž s kameny ve středu a na vrcholech tři ramen.

Nejen předmět sám prožíval s vodňanskými farníky doby tu více, tu méně příznivé. Určité dramatické události předcházely i jeho vzniku. Koncem 17. století, kdy se královské město Vodňany stále ještě nalézalo v zástavě, kterou tehdy držel knížecí rod Schwarzenbergů, jenž z tohoto titulu vykonával patronát vůči místním kostelům a faře, vyvstala potřeba pořízení nových liturgických předmětů. Objevila se myšlenka použít pro ně drahý kov z těch starých, které tvořily kostelní poklad, pro větší bezpečnost od třicetileté války zazděný. Došlo k předběžné domluvě mezi zástupci patronátního úřadu, městské rady a místním děkanem. Situaci však znesnadňovaly časté změny v obsazení děkanského benefícia. Při předávání starých cenností, z nichž materiál měl posloužit k výrobě nových předmětů, zástupcům schwarzenberského patronátu v květnu 1699 vzniklo hrubé nedorozumění, které odstartovalo aféru s vodňanským kostelním stříbrem. Orgány pražské arcidiecéze, ne ve všem ovšem dobře informované, považovaly tuto záležitost za troufalý zásah světské moci, jež neoprávněně vztáhla ruku na soubor posvěcených církevních předmětů, sestávající se většinou z kalichů a paten. Trvalo delší dobu, než se situace uklidnila, věc vysvětlila a případ se vrátil na počátek. Až v létě 1710, těsně před vykoupením se vodňanské obce ze zástavy a opětným nabytím patronátu, se podařilo získat povolení od pražské arcibiskupské konsistoře a rozhodlo se o využití drahého kovu ze starých předmětů pro předměty nové. Přímé doklady hovoří o zhotovení výše zmíněné monstrance a ciboria. Část zbylého starého stříbra byla později prodána, ale část poté investována do opravy děkanského kostela Narození Panny Marie, poničeného při požáru města v květnu 1722.

Sp.

Pochod pro život 2011

V sobotu 26. 3., den po slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie, který je současně i dnem modliteb za počatý život, jsme se již poněkolkáté vypravili do Prahy na Pochod pro život. Z Vyššího Brodu nás jelo 12, z Českých Budějovic několik dalších desítek. Mnoho dalších lidí nás ale určitě doprovázelo v modlitbách.

Ve 12.30 začínala v kostele sv. Jiljí modlitba růžence za počatý život. Během této společné modlitby se kostel zaplnil do posledního místečka. Potom následovala krásná mše svatá. Na ni přijel pan arcibiskup Dominik Duka a další tři biskupové. Pro nás Jihočechy bylo velkou radostí, že jsme tu měli svého biskupa, mons. Jiřího Padouru.

Po mši sv. vyšel průvod s bílými kříži (symboly nevinně zabitých dětí) od kostela směrem k Václavskému náměstí. Za pochodu jsme zpívali a modlili se. Novinkou na letošním pochodu byla výstava „Stop genocidě“, umístěná v ulici Na Můstku. Velké barevné fotografie, které pravdivě ukazují zřůdnost zabíjení nenarozených dětí, snad pohnuly myšlením a svědomím kolemjdoucích.

V cíli naší cesty - na Václavském náměstí - jsme společně zazpívali hymnus „Svatý Václave“ u sochy tohoto českého národního světce.

Rozešli jsme se posílení společnou akcí i modlitbou s předsevzetím se dále na tento úmysl modlit a také udělat ve svém okolí a na pracovišti vše proto, aby lidé pochopili, že člověk je člověkem již od okamžiku početí.

PaedDr. Eva Kusová

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST-ARCIDĚKANSTVÍ NEPOMUK

SVATOJÁNSKÁ POUŤ V NEPOMUKU

poutní kostel sv. Jana Nepomuckého

Motto: „Proč už nepostavíme mosty mezi břehy, proč nepostavíme mosty, co všechny lidi spojí, proč už nepostavíme mosty.“ (píseň Mosty, Cantate 123)

PROGRAM

6.-14. 5. (pátek-sobota)

18.00 – NOVĚNA + MŠE SV.

(v neděli pouze nověna)

15. 5. (neděle)

9.00 – MŠE SV. „U KOLÉBKY SV.

JANA“ (pro rodiče s dětmi a mládež)

11.00 – HLAVNÍ POUTNÍ MŠE SV.

(celebruje Mons. Jiří Padour, OFMCap.,

biskup českobudějovický), hudební

doprovod: tábořský chrámový sbor pod

vedením pí H. Boučkové s varhaníkem

p. L. Šotkem

14.30 – SVÁTOSTNÉ POŽEHNÁNÍ

16. 5. (pondělí)

18.00 – MŠE SV. (přivítání čtyř nových zvonů)

17. 5. (úterý)

9.00 – MŠE SV. (pro duchovní a zasvěcené osoby)

SRDEČNĚ ZVEME!

„Svatý Jene z Nepomuku, patrone mostů a zpovědního tajemství, přimlouvej se za nás!“

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Duchovní obnova v Nových Hradech

*Diecézní charita v Českých Budějovicích uspořádala pro své (nejen) řídící zaměstnance farních a oblastních charit setkání – duchovní obnovu. Opět se konala v nádherném prostředí kláštera v Nových Hradech, kde ke všem zúčastněným promlouval P. Ing. Miloslav Fiala, OPraem. P. Fiala je bývalým prezidentem České katolické charity a mluvčím České biskupské konference. Tento premonstrátský kněz je duchovním od Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze na Vinohradech. Je nositelem Řádu Cyrila a Metoděje za mimořádnou činnost v oblasti charitativní práce. P. Fiala pochází z Kutné Hory (*1928), po absolvování gymnázia a vysoké školy obchodní se věnoval civilním povoláním. Na konci šedesátých let vstoupil do kněžského semináře. Vysvěcen byl v r. 1971. Státní souhlas mu byl odebrán v roce 1974 na patnáct let, byl zaměstnán jako skladník při stavbě pražského Metra. Po listopadovém převratu začal opět působit jako kněz i jako redaktor náboženských pořadů v Českém rozhlasu. Do současnosti je P. Fiala velice aktivní a činný v mnoha oblastech.*

Do Nových Hradů jsme přijeli ve čtvrtek 24. 3. 2011. Byli zde zástupci Diecézní a Městské charity Č. Budějovice, charit z Vimperka (Pravětín), Kamenice a Milevska.

Klášter Božího milosrdenství v současné době obývá společenství Rodina Panny Marie. Sestry tohoto řádu se o všechny hosty pečlivě a s laskavostí starají.

Po obědě naše skupina dojela do Dobré Vody, kde jsme ochutnali skutečně dobrou vodu, tryskající před místním barokním kostelem. Dovnitř jsme pouze nahlédli, zřejmě se dokončuje rekonstrukce (soudě podle lešení). Je odtud překrásný výhled do okolí. Počasí bylo více než jarní a tak jsme vyrazili po zelené značce na Kraví Horu. Cesta byla náročná, do táhlého kopce až do výšky 953 metrů nad mořem. Na vrcholu se tyčila kovová rozhledna.

Vraceli jsme se druhou stranou snad ještě krásnější krajinou. Míjeli jsme obrovské kameny, porostlé mechem, mohutné polomy, místy mezi stromy kouzelně prosvěcovaly sluneční paprsky. K tomu nám zpívali ptáci a my jsme byli spokojeni, že jsme se dostali ven do přírody. Z lesa jsme vyšli v Hojně Vodě a po silnici to nebylo daleko do Dobré Vody k autům.

Vrátili jsme se do Nových Hradů trochu unavení, ale přesto krásně občerstvení. Po večeři jsme se všichni těšili na první setkání v útulné knihovně s P. Fialou, který hovořil na téma „Vy mi budete svědky“. Mluvil o nutnosti dialogu mezi člověkem a Bohem, ale i mezi mužem a ženou, např. v manželství. Dialog je známkou lásky, je velice důležitý, aby naše zbožnost nebyla zvyklostí, je třeba znovu se učit naslouchat Božímu slovu. Česká nás nová evangelizace, bude záležet na duchovním náboji tvůrčí kreativní menšiny. V současné době je Bůh zasouván do soukromí, člověk je silně manipulován médií, trhem a módou. Společnost je značně demoralizována.

P. Fiala zdůrazňoval důležitost charitativní práce, můžeme předávat Boží lásku všem i prostřednictvím péče a pomoci potřebným. Charita přistupuje k lidem nevšedním, neotřelým způsobem, je jedinečná! Lidé mají právo, abychom se jim cele darovali, a to i v duchovní rovině. Měli bychom se vyvarovat toho, aby angažovanost v charitě nepoklesla do rutiny. Kohokoli potkáme, měli bychom v něm vidět Ježíše. Bůh se na každého dívá s láskou, je trpělivý. Nevnučuje se, důvěřuje v dobro v každém člověku. Když použijeme vlčí zbraně, neuspějeme (přirovnání – vlk a beránek). Měli bychom se starat o zdraví nejen fyzické, ale i mentální a duchovní, křesťan vzhlíží vzhůru, nepachtí se jen při

P. Miloslav Fiala a ředitelka DCH České Budějovice mgr. Michaela Čermáková

zemi. Víra uzdravuje, zloba a nenávist člověka ničí. Cíl charitativní práce je i zprostředkování setkání s pravdou, s konejšící a laskavou rukou našeho Pána.

P. Fiala prokládal své promluvy humornými příběhy ze svého života. Citoval myšlenky světoznámých autorů, zmiňoval se o zajímavých knihách, vyprávěl nesmírně moudře a poutavě. Během pobytu jsme stihli ještě výklad a prohlídku kostela sv. Petra a Pavla v Nových Hradech a prohlídku kláštera. Měli jsme možnost zúčastnit se mše sv. v klášterní kapli spolu s místními

sestřičkami a kněžími. Rovněž jsme měli mše sv. pouze v rámci našeho společenství.

Já jsem se zúčastnila duchovní obnovy poprvé a jsem velice ráda, že jsem tuto možnost využila. Jsem vděčná, že jsem mohla sdílet toto společenství s příjemnými a zajímavými lidmi (bylo nás s P. Fialou deset). Poznala jsem nové tváře a snad navázala i novou nitku přátelství. Bohu díky a díky všem, kdo se jakýmkoli způsobem zasadili o uskutečnění celé akce a příjemnou atmosféru v ní.

Alena Růžičková, Farní charita Milevsko

Prezentace nestátních neziskových organizací

Asociace nestátních organizací Jihočeského kraje vyhlásila prezentaci nestátních neziskových organizací v rámci Týdnů pro neziskový sektor, která proběhla v březnu formou výstavy ve vstupních prostorách Krajského úřadu Jihočeského kraje v Českých Budějovicích.

Společně s dalšími 12 neziskovými organizacemi jsme se za Diecézní charitu odprezentovali našimi 5ti zaregistrovanými sociálními službami: Poradna EVA pro ženy a dívky v nouzi a Terénní programy, Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím, Poradna pro cizince a migranty a Dům chráněného bydlení pro seniory a zdravotně postižené – Dům sv. Františka. Hlavním cílem druhého ročníku Týdnů pro neziskový sektor byla prezentace všech forem a aktivit

dobrovolnictví a další posilování partnerství mezi jednotlivými společenskými sektory: veřejným, podnikatelským a neziskovým. Asociace NNO v ČR byla iniciátorkou a koordinujícím garantem celé akce.

Daniela Čechová, PR/marketing,
Diecézní charita, České Budějovice

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Diecézní charita České Budějovice vyhlásila pro všechny zúčastněné Tříkrálové sbírky fotografickou soutěž na téma: *nejhezčí záběry z koledování*. Zúčastnilo se 12 charit, vybírali jsme asi ze 150 fotografií 12 nejhezčích a vůbec to nebylo jednoduché. Sešlo se opravdu hodně kvalitních fotografií, jak po stránce tématu i kvality. Autorům se podařilo zachytit krásy i úskalí koledování v těch nejmalebnějších místech jižních Čech.

Zúčastnili se: MCH České Budějovice, FCH Jindřichův Hradec, Milevsko, Strmilov, Písek,

Prachovice, Slivice, Strakonice, Rudolfov, Vožice, Zliv a Týn nad Vltavou.

Autoři fotografií dostali mobilní telefon od společnosti T-Mobile. Tříčlenná porota DCH vybrala tu definitivně nejhezčí, tedy **VÍTĚZNOU** fotografii od autora Mgr. Vladimíra Záruby ze Zlivi. Fotografie bude použita pro tisk kalendářků pro Tříkrálovou sbírku na rok 2012.

Všem autorům fotografií blahopřejeme a přeje-
me hodně dalších „fotoúlovků“.

Daniela Čechová, PR/marketing DCH

DIECÉZNÍ A MĚSTSKÁ CHARITA ČESKÉ BUDĚJOVICE

vás srdečně zvou

**ve čtvrtek 28. dubna 2011
od 19.30 hod.**

do kostela sv. Vojtěcha
v Českých Budějovicích-
Čtyřech Dvorech

na

BENEFIČNÍ KONCERT EVY HENYCHOVÉ

na podporu

- Nízkoprahových zařízení
pro děti a mládež
- Adopce na dálku

Doprovodný program:
Městská charita vyhlásí vítěze
nejhezčí fotografie
Tříkrálové sbírky

VSTUPNÉ:

150,- Kč,
studenti, důchodci a ZTP
70,- Kč

Velikonoční svátky oslaví Městská charita akcemi pro své uživatele, biskupským požehnáním a benefičním vystoupením Evy Henychové

Městská charita České Budějovice každoročně seznamuje své uživatele s velikonočními zvyky a tradicemi. 16. dubna pořádá Teréní program v prostorách tanečního studia Kredance (Riegrova 51) od 8.00 do 12.00 hod. **dopoledne plné velikonočních tradic**. Účastníci akce se seznámí s tradicemi od „Sazometné“ středy až po Velikonoční pondělí. „Budou se zdobit vajíčka a perníčky, vyrábět velikonoční dekorace a výrobky z jarní tematikou“, upřesnila vedoucí Teréního programu Erika Jarošová.

V týdnu 18.-22. dubna pořádá Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež V.I.P. ze Skuherského ulice oslavu Velikonoc formou **velikonočních dělen**. „Pro děti připravujeme barvení velikonočních vajíček, povídání o velikonočních zvycích, hraní her o velikonočního zajíčka a rozmanité výtvarné činnosti“, říká o programu akcí vedoucí klubu Anna Geigerová.

V podobném duchu probíhají 4. -21. 4. i **akce v Nízkoprahovém zařízení Srdíčko-Jiloro**. Jeho vedoucí Zuzana Svobodová bude s dětmi vyrábět „travní ježky“ z ponožek a slaměné věnce, barvit vajíčka, péct beránka a plést po-

mlázky. Pestrý tvůrčí program doplní různé hry a povídaní o historii Velikonoc, zvycích, tradicích a významu tohoto křesťanského svátku.

Mládež z klubu Ruda na Rudolfově prožije 11.-15. dubna „**Týden s Nintendem**“ a ve středu 20. dubna se bude konat akce **Malování triček**. Také v Domě sv. Pavla, který poskytuje sociální služby lidem bez domova v Riegrově ulici, je na pátek 15. dubna přichystána **velikonoční akce** v místnosti nízkoprahového denního centra. Jejím obsahem bude krátké povídání o Velikonocích a proslov k uživatelům Domu sv. Pavla. Uživatelé budou hovořit o tom, co udělali dobrého, v čem je kdo dobrý, šikovný, co se mu podařilo. Tyto výpovědi budou zaznamenány na velikonočním beránkoví, kterého vyrobili v průběhu psychologických skupin. Beránek je z překližky, asi půl metru vysoký, krásně namalovaný od charitního pracovníka Martina Vacka. Uživatelé na něj nalepili hobliny (pěkné dlouhé, aby vypadaly jako vlna). Na beránka přilepí papírky se svými výpověďmi v ruličce a ty budou přelity voskem a „zapečetěné“ otiskem prstu.

Vyvrcholením příprav na Velikonoce bude **žehnaní nových prostor Městské charity České Budějovice** v Žižkově ul. 12 (bývalá budova Pozemních staveb) otcem biskupem Mons. Pavlem Posádem. Charitní zaměstnanci přivítají otce biskupa a všechny pozvané hosty v úterý 19. dubna ve 14.30 hod.

Na završení oslav velikonočních svátků a oslav sv. Vojtěcha pořádají Městská a Diecézní charita České Budějovice **benefiční koncert Evy Henychové** v kostele sv. Vojtěcha ve Čtyřech Dvorech. Všichni příznivci dobročinnosti a pěkných písní jsou srdečně zváni ve čtvrtek 28. dubna v 19.30 hod. Písníčkárka představí své album SINAJ. Koncert je pořádán na podporu nízkoprahových zařízení pro děti a mládež a adopce na dálku. Vstupenky je možné zakoupit v sekretariátu Městské charity České Budějovice (Žižkova 12, kancelář č. 215) již dnes.

Městská charita České Budějovice
Žižkova 12/309, 370 01 České Budějovice
Tel.: 387 718 208, 387 718 349
www.mchcb.cz

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Co přinesla duchovní obnova podle Janových pašijí J. S. Bacha na Nových Hradech

Při čtení pašijí pukají skály...

Znáte také tu půvabnou pověst o tom, jak se na Květnou neděli otvírají při čtení pašijového příběhu skály s pokladem a jak to kdysi s jednou maminkou a malým dítětem dopadlo nejdřív špatně, ale nakonec dobře... Letos jsem si v pátek a sobotu před pátou nedělí postní tenhle dávný příběh připomněla, i když za podstatně jiných okolností.

Byla jsem pozvána svým andělem strážným na duchovní obnovu při pašijích sv. Jana zhubedných J. S. Bachem. Hudba je mi blízká a duchovně se ráda obnovím, zvláště pomocí pašijového příběhu s tak krásným hudebním dílem. A tak jsem v doprovodu svého anděla strážného vyrazila. Těšila jsem se, i když malé komplikace se před odjezdem dostavily, tak jako vždycky (možná jejich překonání je ten malinký, ale nezbytný krůček z naší strany směrem k velikému obdarování, kterým nás Bůh chce potěšit, povzbudit, nebo OBNOVIT). Netušila jsem, jak mocná obnova mě čeká.

Manželé Poláčkovi spolu s P. Michalem Pulcem pro nás (necelých třicet účastníků) připravili výjimečně silnou zkušenost, která v nás nejen znovu oživila nejtajemnější příklad Kristova utrpení a lásky, ale zároveň v nás nastartovala živé, obnovené duchovní vnímání. A jak obnova probíhala?

P. Michal Pulec se nejprve velmi pečlivě s trpělivým nasazením věnoval vždy teologickému výkladu textu Janových pašijí (ve třech částech), a na tomto biblickém základu jsme si vyslechli příslušnou část hudebního provedení s vysvětlením skladatelovy myšlenky a jeho hudebního záměru. Překrásné texty vložené chorálních pasáží ve zdařilém překladu

nám P. Michal Pulec pohotově zprostředkoval také. Mohli jsme si doslova „sáhnout“ na umění jako dar Ducha svatého. Duch svatý také otevíral brány našeho srdce. Recitativy pašijí vtahovaly do nesmírného dramatu děje, árie vedly mystickou cestou k hlubinám bolesti Kristových ran, chorální pasáže pozdvíhovaly uplakané oči duše k nesmírné Boží lásce. Nešlo jen o hluboký zážitek. Na duchovní obnově v Nových Hradech jsem nahlédla do nejdokonalějšího zpovědního zrcadla mého dosavadního života. Významy slov jako odpuštění, obětavost a ochotné přijetí Boží vůle dostaly nečekanou dimenzi. Kristovo utrpení pro mne, pro nás se nedá popsat ani se k němu nějak přiblížit. Nám byla dopřána možnost zahlédnout jen zlomek tohoto nesmírného pokladu v puklé skále vlastního srdce. Vrcholem programu duchovní obnovy pak bylo společné slavení mše svaté, kterou jsme prožívali neobvykle připraveni.

„Skalní hrob Kristův nám peklo zavírá a nebe otvírá“, je jedna z posledních myšlenek chorálního zpěvu Janových pašijí v díle J. S. Bacha. Mimochodem, skály bývají často ukryté v lesích, a duchovní obnova, o které píši, byla lidově řečeno pořádnou „kládou“ z takového lesa. Dala se unést jen s pomocí pečlivé a laskavé péče rodiny Poláčkových, která se o nás všechny starala v překrásném prostředí novohradského kláštera. Upřímně Pán Bůh zaplať jim i P. Michalu Pulcovi.

Mgr. Štěpánka Taliřová

Pašije trochu jinak

Každoročně při velkopátečních bohoslužbách v našich kostelích posloucháme příběh Ježí-

Pokračování na 12. straně.

Velikonoce

Velikonoce jsou radostné svátky. Velikonoce jsou krásné svátky plné života.

Tak, jak se účastníme velikonočních obřadů, dotýkáme se jejich hloubky, dalších a dalších událostí, které s radostí souvisejí a bez níž by život v plnosti nebyl.

Velikonoční tajemství, jakkoli se k němu můžeme přibližovat, tajemstvím pro člověka zůstane. Přesto je na rodičích i prarodičích, ale i na dětech – prostě na každém členu rodiny, abychom si vzájemně pomáhali v objevování velikosti Boha a jeho díla lásky pro člověka. Velikonoce jsou jistě dobou rodinné pohody, ale také příležitostí k rozhovorům o vážných věcech života, o tom, co pro každého z nás Bůh vykonal. Záleží hodně na otevřenosti a pravdivosti při předávání víry, aby nám všem při takových hlubokých rozhovorech bylo příjemně a bezpečně. Kde jinde se toho můžeme odvážit než v rodině, kde nás znají a mají rádi.

Nebývá lehké s vážným tématem začít, a proto přicházíme s příběhem Mami, kam teď půjde dědeček? Někomu se může zdát příliš pohádkový. Určitě je třeba předat pravdy víry s plnou vážností. Jak ale dokázat, aby se tak důležitá a drahá zvěst pro každého člověka nestala jen vědomostí, katechetickou poučkou, aby opravdu vstoupila do našich srdcí a byla zdrojem naší životní síly a naděje? Příběh a jeho obrazy se mohou stát vstupní branou k rozvinutí tématu víry, smrti Krista na kříži a vykoupení našeho života v dalším rozhovoru.

Odpoledne, kdy dědeček naposled zavřel oči, přišlo. Říkali jí, to, ale zemřelého jí neukázali, neboť se jim zdálo, že by to nebylo pro dítě vhodné.

„Mami, kam teď půjde dědeček?“ zeptala se za soumraku maminky. Podívala se mamince do zelených široce otevřených očí v očekávání odpovědi. Maminka toho tolik věděla...

„Dědeček navždycky usnul, Marie,“ odpověděla rychle. „A kam jdeme, když usneme naposled, maminko?“ Matka jí vysvětlila, že jdeme do nebe, do krásného místa, kde zpívají ptáci a kde je spousta parků a houpáček.

To se jí zamlouvalo; ale potom se znovu zeptala: „Neříkali jste, že ho pohřbíte vedle babičky?“

Zdálo se, že mamince se takové otázky nelíbily, protože jí odpověděla, že půjdou navštívit tetu a bratrance a jestli bude chtít, podívá se na své oblíbené kreslené pohádky.

Navečer jí otec přišel dát pusu na dobrou noc a spatřil, že má zarudlé oči, stejně jako člověk, když je dlouho v bazénu. Potom slyšela mluvit rodiče v jídelně. Ráda usínala, zatímco rodiče probírali své záležitosti. Vtom zaslechla své jméno. „Představ si, na co se mě dnes Marie

Pokračování na 12. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Pokračování z 11. strany.

zeptala, "řekla maminka otcí.

A začali mluvit o tom, kam jdeme po smrti. Byla zmatená: „Vždyť přece dědeček usnul.“

Tatínek mamince vysvětlil, že všechna světová náboženství vznikla ze strachu lidí ze smrti. Popisují, kam odcházíme, abychom byli klidnější. Zdálo se, že maminka o tom nebyla zpočátku příliš přesvědčená, ale vysvětlil to tak dobře, až to vypadalo, že mu uvěřila.

Více si z rozhovoru už nepamatovala. Bylo jí v postýlce tak teplo a hebkému pejskovi s dlouhým ušima se chtělo moc spát.

Zavřela oči a uslyšela: „Ahoj Marie, čekal jsem tě.“ Trochu se polekala, ale vtom spatřila malého skřítky, který se na ni klidně a s úsměvem díval a kterého už znala.

„Budu ti vyprávět moc důležitou pohádku, kterou dospělí znají, ale často na ni zapomínají.“

„To je skvělé, bude pohádka!“ pomyslela si spokojeně.

„Už je tomu velmi dávno, kdy žil král slunce a královna měsíc v nádherném paláci plném světla a barev. Měli za úkol vyprávět dětem a dospělým o tom, co viděli z oken paláce. Říkali jim, že světlo a barvy přicházejí ze vzdáleného místa, na které se člověk dostane pouhou touhou. Bylo to tak krásné a příjemné místo, že lidé unavení prací na zemi, zavřeli oči a usnuli na velmi dlouhou dobu.“

„Usnuli navždycky?“ zeptala se při vzpomínce na mamčinu slova.

„Mohlo to být navždy, ale také to mohlo být na dlouhou dobu,“ odpověděl. „Důležité však bylo, že věděli o existenci světlého a barevného místa. Ti, kdo se později rozhodli vrátit se na zem, si na krásné místo občas vzpomněli, ale někdy také nevzpomněli. Král slunce a královna měsíc si proto vzali za úkol toto místo připomínat. Když král slunce a královna měsíc zestárli, odešli také za krásným světlem a zůstaly po nich pohádky, ve kterých je všechno.“

„Proč na to tedy lidé zapomínají?“ zeptala se holčička překvapeně.

„Víš, něco si pamatují, protože si to mezi sebou říkají. Zapomněli však, že pohádky nevysvětlují jen náš strach ze smrti, ale že se jedná o něco skutečného, co se vypráví různými způsoby.“

„A je teda dědeček s králem sluncem a královnou měsícem na místě světla a barev?“ zeptala se.

„Jistě, milovaná Marie,“ řekl a oči se mu třpytily; tolik se jí to líbilo. „Jistěže ano.“ Objal ji a odešel pohádku vyprávět dalším dětem.

Zdá se, že dospělí jej nespátřili, pomyslela si později, a pokud ho vidí, nevěří mu; protože když se ráno vzbudila, řekla to rodičům a ti jí odpověděli: „Ano, Marie, byl to jen krásný sen.“

Věděla, že jí neuvěří; a tak si příběh schovala pro kamarádku Annu: ta určitě nebude pochybovat, že je to pravda.

(Z knihy José Carlose Bermeja Další příběhy pro uzdravení duše)

VELIKONOCE 2011

Skalní hrob Kristův
nám peklo zavírá
a nebe otvírá.

Kéž se nás tato skutečnost
stále hlouběji dotýká.

Alena a Pavel Poláčkovi

Pokračování z 11. strany.

šova posledního utrpení podle evangelia sv. Jana v různém provedení. Možná málokdo z nás je slyšel zhudebněné Johannem Sebastianem Bachem v podobě barokní. A ještě méně z nás (přes 20 hudebními milovníky křesťanů velmi různého věku i postavení) je takto mohlo díky pořadajícím českobudějovickému DCR prožít během zhruba 24hodinového programu v novohradském klášteře s výkladem P. Michala Pulce jako svou duchovní obnovu před 5. nedělí postní.

Takový umělecký i vnitřní zážitek se pochopitelně těžko dá popsat slovy, ale dá se vyjádřit díky, že hudebním amatérům uměl a chtěl teologický profesionál přiblížit propojení těchto dvou oblastí v díle historického velikána, jemuž také Kristus i hudba byli tak bytostně blízcí. P. Michal s námi postupně probral biblický výklad textu těchto pašijí prokládaných mnoha krásnými chorály a áriemi a zpřístupnil tak celé téměř dvouhodinové Bachovo dílo jako jednu velkou rozjímavou modlitbu, v níž pro mnohé padla i jazyková bariéra německého originálu.

Závěrečnou videoprojekci z úžasného koncertního provedení v kostele v rakouském Grazu jsme pak mohli sledovat s takovým zaujetím a soustředěním jako např. sportovní fanoušci nějaké napínavé utkání. V Ježíšově boji však šlo o nesrovnatelně větší vítězství, které jsme mohli vytyčit i z osobního nasazení všech zúčastněných hudebních interpretů. Kéž nám to pomůže k Božímu vítězství i v našich srdcích.

MaM

Klášteřními okny v Nových Hradech

Klášteřními okny v Nových Hradech pronikají do místnosti paprsky. Slunce slaví se svou září krásný den. Skupina lidí, které spojila láska k Bohu a k hudbě ovšem prožívají i světlo jiné. To, které se rodí uvnitř člověka skrze prožitky úžasné hudby J. S. Bacha. Zní Janovy pašije. Tóny jako proud uchvacují srdce, a přestože jsou obtěžkány závažností obsahu tohoto díla, pozvedají z prachu všednosti k naději, k Bohu, jenž přináší život.

Děkuji za tuto akci, která mi přinesla zároveň i ztišení a posilu do dalších dnů.

H. Szpuková

Římskokatolická farnost
Tábor-Klokoty
a obláti

Neposkvrněné Panny Marie
pořádají

Velký pátek 22. 4. 2011

15 hod.: Velká klokotská křížová cesta

15.45 hod.: Křížová cesta pro seniory
v kostele (v případě nepříznivého počasí
pro všechny)

PRVNÍ SOBOTY

7. 5. - P. Martin Sedloň, OMI: Dívat se Božím pohledem

4. 6. - P. Mgr. Pavel Liška: **Jan Nepomuk Neumann**

2. 7. - P. Mgr. Vlastimil Kadlec, OMI: **Malá pouť k Neposkvrněnému srdci Panny Marie**

6. 8. - P. Ing. Jan Kuník: **Panna Maria a Duch svatý**

3. 9. - P. Mgr. Roman Dvořák, kněz pro mládež v českobudějovické diecézi: **Světové setkání mládeže v Madridu**

1. 10. - P. Mgr. Michal Pulec: „**Jak milé jsou na horách nohy toho, kdo nese zvěst, dobrou zvěst**“ (Iz 52,7)

PROGRAM PRVNÍCH SOBOT:

15.00 Modlitba zpívaných klokotských hodin

15.30 Tematická promluva

16.30 Modlitba růžence

17.00 Mše svatá

HLAVNÍ POUTĚ

2. 7. - **Malá pouť k Neposkvrněnému srdci Panny Marie** (P. Vlastimil Kadlec, OMI)

13. 8. - **Hlavní pouť k Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie**

(8 hod. - první mše sv. s novokněžským požehnáním P. Tomase van Zavrela, 10 hod. - hlavní mše sv., hl. celebrant Mons. Jiří Padour, OFMCap., českobudějovický biskup, 14 hod. - beseda s otcem biskupem, 15 hod. - Klokotské hodinky se svátostným požehnáním)

14. 8. - **Nedělní mše sv.**

(10 hod., hl. celebrant P. Mjr. Petr Svoboda, vojenský kaplan Vojenské policie, 14 hod. beseda s promítáním, 15 hod. - Klokotské hodinky)

15. 8. - **Slavnost Nanebevzetí Panny Marie** (17 hod. - mše sv., P. Dr. Cyril Havel, CFSsS)

Kontakt:

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty

Staroklokotská 1, 390 03 Tábor

tel. 381 232 584, e-mail: klokotyomi@volny.cz

www.klokoty.cz, www.oblati.cz,

www.pmd.bcb.cz

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Z VEČERŮ S MLADÝMI

V minulých číslech jste mohli zaznamenat, že jsme navštívili několik vikariátů za účelem setkání s místní mládeží. Tak tomu bylo i 4. 3. 2011 v Sušici a 16. 3. 2011 v Českých Budějovicích.

Večer mladých v Sušici...

V Sušici se nás sešlo sice méně, než kde jinde, ale zase to bylo intenzivní a příjemné setkání. Přišlo šest mladých lidí a šest dospělých, hostil nás místní kooperátor pro mládež, Jan Turek. Měli jsme tak možnost zjistit, jak je potřeba mít společenství stejně starých lidí, kteří nás povzbudí a podrží. O zkušenosti se Světovým dnem mládeže v Římě a kořenech ve víře mluvil salesián Jindřich Šrajber. S kolegyní Olgou Švecovou jsme se znovu podívali do Sydney a ve skupinkách jsme probrali, co kdo od společenství očekává a jaká je situace konkrétně u nich ve farnosti.

V Českých Budějovicích jsme se setkali v rámci středoškolských střed na Piaristickém náměstí, kam nás pozval Josef Prokeš. Sešlo se zde okolo dvaceti mladých lidí, kteří přemýšlí o tom jet na Světový den mládeže do Madridu. Jelikož víme, že mladí „bigysté“ jsou tak trochu „intoši“ (jazykem mládežníků), rozhodli jsme se je překvapit. Připravila jsem hru, jejímž cílem bylo ve dvou skupinách poskládat rozstříhané motto „V Kristu zapusťte kořeny, na Něk postavte základy, pevně se držte víry“ v šesti jazycích. Zapálení bylo rychlé a intenzivní. Po dvaceti minutách horoucího snažení obě družstva složila dvě věty, tudíž každý zaslouženě dostal malý dárek. Poté proběhla rychlá prezentace Olgy Švecové a aktuální informace k organizaci cesty na světový den. Posléze jsme se rozutekli do svých domovů.

Vendula Králová

... a na Piaristickém nám. v Českých Budějovicích

Setkání

na Groove Castlu 2011

Ve dnech 19.-20. 3. 2011 se na hradu Altpernstein uskutečnilo již tradiční hudebně kreativní setkání Groove Castlu 2011. Toho se v letošním roce zúčastnilo celkem 64 mladých lidí z Německa, Rakouska a České republiky. Naši českobudějovickou diecézi reprezentovalo celkem 13 účastníků.

Na stylový hrad z 10. století, kde se toto setkání odehrávalo, jsme dorazili v pátek v podvečer.

Po ubytování nás čekalo uvítání, výborná večeře v rytířském sále a hned poté rozdělení do skupinek a prohlídka hradu formou hry. Ta byla zakončena v místní kapli, kde jsme se společně pomodlili modlitbu Taizé, kterou připravila česká skupinka. A jelikož jsme se dobře bavili a čas běžel velmi rychle, byl program prvního dne u konce.

Druhý den již začínaly dopolední a odpolední workshopy. A po pravdě bylo z čeho vybírat. Účastníci se mohli naučit různé tance, hrát na kytary, skládat vlastní hudbu, vyrobit si hudební nástroj (a nevěřili byste tomu, z čeho všeho je možné hudební nástroj udělat), zpívat v chóru, ale také se projít v okolí hradu a plnit úkoly pomocí GPS navigátoru.

Po obědě byla krátká pauza, kterou někdo využil k odpočinku, jiný zase k rozhovoru, či společné hře na hudební nástroje. Odpoledne jsme se pak mohli ve workshopech prošídat, tzn. každý účastník navštívil dvě skupinky.

Náš celodenní program byl ukončen slavnostním večerem, kde se jednotlivé skupinky z dopoledních i odpoledních workshopů prezentovaly. Měli jsme tak možnost vidět, co všechno je možné naučit se a vytvořit v tak poměrně krátkém čase. A nutno podotknout, že bylo co předvádět.

Po tomto programu následovalo hned živé karaoke, kde měl každý možnost zazpívat a zahrát svůj oblíbený song. Hlavním bodem nedělního programu pak byla česko-německá mše sv., kterou koncelebroval P. Stanislav Brožka, který naši skupinku na toto víkendové setkání provázal.

Poté již byl čas loučení. Nutno podotknout, že letošní ročník Groove Castlu byl velmi vydařený a myslím si, že se již můžeme těšit na další rok. A čtenářům mohu rovnou prozradit, že příště se toto setkání bude konat v lednu 2012.

DU

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

CHRIST-LIFE: PELHŘIMOVSKO (DRUHÝ VÍKEND)

Od pátku 11. do neděle 13. 3. jsme se sešli na faře v Nové Cerekvi. Tím my myslím mladé z vikariátu Pelhřimov. Byl to už druhý víkend z cyklu Christ-life, který probíhá pod vedením Diecézního centra mládeže v Českých Budějovicích v různých místech naší diecéze.

Celým setkáním se prolínala dvě témata. Prvním z nich byla Bible. Během celé akce jsme poznávali slovo Boží teoreticky i prakticky, zkoušeli jsme v něm hledat, modlili jsme se s ním a dokonce jsme ho hráli ve scénkách. Druhým tématem byl Ježíš Kristus. Zaměřili jsme se na to, kým pro nás Ježíš je, a na se-

bepoznání a sebepřijetí, které může ze vztahu s ním vzejít. Vyvrcholením celého rozjímání bylo obnovení našich křestních závazků po sobotní mši. Každý, kdo chtěl, mohl přijít před oltář, položit ruce na evangeliář a odpovědět ano na tři otázky. Byla to možnost znovu vložit svou důvěru v Ježíše a vyznat Ho jako svého Pána a Spasitele.

Jednou z nejkrásnějších částí celého víkendu byly modlitby. Největší ohlas měla páteční večerní modlitba se svíčkami. Doprostřed místnosti jsme položili dlouhý svitek, na kterém byl napsán celý žalm 116. Každý si mohl vzít čajovou svíčku, zapálit ji od paškálu a položit k těm slovům v žalmu, která ho oslovila. Výsledek byl nádherný. Další krásné modlitby byly v sobotu - ráno ranní chvály a večer lectio divina.

Nezapomenutelná byla i sportovní část programu - hra, která probíhala celé sobotní odpoledne. Se zavazanýma očima jsme chodili od stanoviště ke stanovišti a plnili různé úkoly. Jednoduché, zdálo by se. Celá cesta byla ovšem zpestřena skutečným i imaginárním terénem - do kopce a zpět, skrz les a bahno, podlézt neexistující strom a projít až příliš existujícím trním. K tomu ještě dvě lávky, trefování se šíškami do stromu a krmení se navzájem jogurtem... ano, stále ještě poslepu. I přesto to pro někoho bylo málo a v návrzích na příští setkání se objevily bahenní zápasy. No, nevím. Při nedělním loučení jsme dostali rozpis nedělních evangelií na celý půst, udělaný tak, aby na každý den připadal krátký úryvek a k němu napsané rozjímání. Abychom se třeba i touto cestou připravili na obnovení našich křestních slibů o Velikonocích a prohloubili naši víru. Kvůli tomu jsme se přece sešli.

Markéta Koudelková

Oblastní setkání KCHO

V sobotu 9. dubna 2011 proběhlo v budově konzervatoře v Českých Budějovicích Oblastní setkání Katolické charismatické obnovy. Pro dobrovolníky ochotné zapojit se do přípravy začalo již před osmou hodinou. Na zahájení Janou Valhovou a P. Romanem Dvořákem v devět hodin navázaly krátké chvály vedené hudební kapelou, známou především z Entercampu, letního tábora pro mladé věřící. Po nich již vystoupil host Mons. Michael Slavík, Th.D., generální vikář pražské arcidiecéze, se svými dvěma přednáškami. Tématem setkání byly Falešné touhy aneb náhražky v duchovním životě, proto jsme se dozvěděli více o svých motivacích k dobrému jednání, nebo o krycích manévrech, které provádíme, když se nám něco nepovede. O přestávce jsme se posilnili buchty od dobrodinců a dalším připraveným pohoštěním. Po druhé přednášce jsme se posilnili i duchovním chlebem při mši, sloužené Mons. Michaelem Slavíkem, Th.D. a P. Romanem Dvořákem. Na oběd jsme se přemístili do restaurace v Domě kultury Metropol. Oba kněží a ti, kteří byli ochotni sloužit přímluvnou modlitbou, strávili druhou polovinu obědové pauzy zpovídáním v prvním případě a přímluvami v druhém. Všechno těžké, včetně našich falešných tužeb, bylo možné odevzdat při adoraci doprovázené zpívanými chválami a četbou z Písma a navazujícími modlitbami. Na závěr kolem čtvrté hodiny odpoledne nezbývalo než se rozloučit, pro nás organizátory vše sklidit a odjet domů.

-vk-

LOMEC

7. 5. 2011 v 17 hod. (sobota)

Májová pouť

Hl. celebrant P. Adolf Pintíř,
generální vikář českobudějovické diecéze.

13. 5. v 17 hod. (pátek)

Fatimský den

Hl. celebrant Mons. Pavel Posád,
českobudějovický sväticý biskup

4. 6. v 17 hod. (sobota)

Červnová pouť

Hl. celebrant P. Antonín Bachan,
Klatovy

13. 6. v 17 hod. (pondělí)

Fatimský den

Hl. celebrant P. Jordán Vinklársek, OP,
Praha

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Katecheté vyráběli biblické postavičky

Kurzy výroby biblických postaviček pořádá České katolické biblické dílo v Dolanech u Olomouce.

Postavičky byly vynalezeny ve Švýcarsku v roce 1964 a jsou pomůckou ve službě Božímu slovu. Protože je možné jimi vyjádřit postoj i pohyb, text a jeho děje si tak vštěpujeme, když se díváme na postoj a rozložení jednotlivých postaviček. Mohou se použít při setkání nad Bibli, katechezi dětí, mši svaté, práci se seniory, s rodinami, s tělesně i duševně handicapovanými, biblických výstavách apod.

Katecheté projeví zájem o výrobu biblických postaviček asi před rokem. Někteří po kurzech již léta pokukovali, pro některé to byla možná nová nabídka. Díky Diecéznímu katechetickému středisku, které pozvalo moderátorky Českého katolického biblického díla do Českých Budějovic, se přání stalo skutečností, protože tento kurz byl mnohem dostupnější.

A tak jsme se ve dnech 11.-12. 3. 2011 pustili do práce, která vůbec nebyla tak jednoduchá, jak by se na první pohled mohlo zdát. Již sama skutečnost, že 21 katechetů sedělo dva dny pohromadě a téměř spolu nehovořili, vypovídá o velkém zaujetí a pracovním nasazení. Výsledná díla však stála za to. Domů jsme si každý odvážel jednu biblickou postavičku představující většinou muže.

Nyní se těšíme, jak postavičky doprovodí práci s Bibli a začínáme studovat metodické materiály.

Děkujeme DKS za uspořádání kurzu a rádi přivítáme jeho pokračování.

Marie Hunalová (vikariát Pelhřimov)

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

„Projekt do škol“ 2011

Ve středu 23. března 2011 se konala v Českých Budějovicích přehlídka prací žáků a studentů na „Projekt do škol“, jejímž organizátorem bylo Diecézní katechetické středisko při českobudějovickém biskupství.

Cílem projektu je především rozvíjet duchovní dimenzi mladé generace. Nabídkou spolupráce učitelům profánních předmětů na zpracování zadaného tématu, napomáhá rovněž odbourávat předpojatost a předsudky vůči církvi (zvláště katolické). Jejich kořeny sahají až do 19. století a v mnoha podobách přetrvávají i v současnosti.

14. ročník projektu měl téma „VODA“ a žákům/studentům nabízel podívat se na tuto fyzikální veličinu ze třech zorných úhlů:

- voda jako životodárný zdroj,
- voda jako živel, který ničí i očišťuje,
- voda jako geografický pojem.

Výsledky své práce účastníci prezentovali na přehlídce, která byla oproti minulým ročníkům obohacena o přítomnost „poroty“

- třech odborníků z oblasti dramatiky. Jejich úkolem nebylo pouze kritické posouzení prezentovaných prací, ale především svými zkušenostmi a věcnými připomínkami povzbudit žáky/studenty. Prostřednictvím učitelů pak též nabídnout školám případnou spolupráci v této oblasti, např. v dalším ročníku „Projekt do škol“.

Přehlídka prací se konala v areálu bývalého piaristického kláštera a zúčastnilo se jí na 200 žáků/studentů. Protože jedním z požadavků organizátora je, aby práce byla výsledkem skupiny (např. třídního kolektivu), tak si odměnu – diplom za účast – neodnášeli jednotlivci, ale celá skupina. V každém ročníku je navíc odměněna ta skupina, která dané téma zpracuje nejoriginálněji. Součástí diplomu za originalitu je též věcná odměna – kniha. V letošním ročníku obdrželi tuto odměnu žáci z českobudějovické Církevní základní školy za dramatické pásmo připravené podle třech biblických příběhů s tématem voda. AU

Římskokatolická
duchovní správa v Římově
srdečně zve na

JARNÍ POUŤ V ŘÍMOVĚ

která se koná

v neděli dne 8. května 2011

k svátku Nalezení svatého Kříže

PROGRAM POUTI

Mše svatá v předvečer pouti
v sobotu 7. května v 18 hodin

Mše sv. v neděli 8. května
7.15 hod., 9 hod.

11 hod. - Slavná mše sv.
slouží světitel biskup Pavel Posád

Během dopoledne příležitost
k svatě zpovědi (svátosti smíření)

14.30 hod.
Svátostné požehnání
a zakončení pouti

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST ŘÍMOV
slaví **v neděli 1. května 2011**

MARIÁNSKÉ MODLENÍ
V AMBITECH
ŘÍMOVSKÉ LORETY

a zve na tuto zpívanou

POUŤ RODIN

*konanou věrně v duchu 300leté
jezuitské tradice jinochy i dívky,
snoubence, manžele, rodiče, děti
i prarodiče, a všechny, kterým leží
na srdci obroda rodiny do podoby
Rodiny Nazaretské.*

8.30 hod. - mše sv. v kostele Sv. Ducha
9.15-12 hod. - mariánské modlení
v ambitech Domku sv. Rodiny Nazaretské,
který je svatyní rodiny, v níž Loretánskou
Pannu vzývají zbožní věřící jako patronku
svých rodin a domovů.

Bližší informace
na tel. 387 987 244, mobil 723 064 946
e-mail: farnostrimov@centrum.cz
www.rimov.eu

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE

Po sezóně

Po „přednáškové sezóně“ České křesťanské akademie 2010-11 ve Vodňanech si dovolíme ji opět trochu zrekapitulovat.

O dvou podzimních přednáškách jsme psali již v lednovém vydání a i další tři plánovaná setkání vyšla ke spokojenosti snad všech zúčastněných.

V lednu jich do vodňanské galerie přišlo více než 30 dozvědět se něco víc o *prachatickém světcu, filadelfském biskupovi Janu N. Neumannovi* od dvou současných kněží, kteří k němu mají svůj osobitý vztah. Mladý P. Petr Hovorka momentálně v Prachaticích slouží a zúčastnil se právě před rokem velké cesty do amerických působišť tohoto světce. O své zážitky se s námi rád podělil i s P. Pavlem Liškou z Netolic, který je velkým znalcem a milovníkem tohoto historického představitele církve. Oba nás tím zároveň pozvali na velké oslavy 200. výročí narození Jana N. Neumanna, které proběhnou v Prachaticích 18. června t. r. jako celonárodní pouť věřících za účasti mnoha významných osobností z naší země i různých koutů světa, včetně papežského legáta a celé české biskupské konference.

O měsíc později si více než 70 zájemců přišlo poslechnout přednášku doc. Ing. Poliny Vaculíkové z vodňanské Čavyně o její rodné *Gruzii*, doplněnou mnoha obrázky a cestopisným vyprávěním Mgr. Pavla Janšty, který díky ní mohl s přáteli procestovat i tuto část světa a poznat tamní způsoby života včetně víry gruzínských obyvatel.

Třešnickou na pomyslném akademickém dorotu bylo večer před aprílem setkání s bývalým vodňanským farářem P. Bohuslavem Švehlou. Prozířetelná paní ředitelka galerie raději zamluvila velkou zasedací místnost MÚ a asi 120 připravených míst se skutečně zaplnilo. Otec Slávek, zvyklý kázat pro davy věřících, byl zpočátku trochu překvapený až rozpačitý z té směsice posluchačů různého postavení z blíзка i daleka, ale jako dřív je dokázal sjednotit lidovou písničkou i svým přátelským humorem a nakonec byl „vděčný Bohu i lidem za vztahy a blízkost“, které se tu projeví. Jak pár dní nato sám napsal mailem z německé misie: „*Už téměř 12 let nejsem ve Vodňanech, přesto mi to připadlo, jako se často v pohádkách uvádí, že jsem přišel, jako bych se včera rozloučil. Zaseli jsme tehdy dobrá semena. Dodnes rostou...*“

A tak už také víme víc o jeho současném působení a poslání v bavorském Mnichově pro českou menšinu a že vzdálenosti mezi lidmi nemusí být nepřekonatelné.

Další „sblížování široké veřejnosti“ prostřednictvím přednášek ČKA se pokusíme připravit opět od podzimu. Sledujte dění v Městské galerii Vodňany.

Za místní skupinu ČKA

PhDr. Robert Huneš, předseda,
Marta Mrvíková, jednatel

VIKARIÁTNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO TÁBOR A ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST TÁBOR-KLOKOTY

srdečně zvou na

Velikonoční dílnu 21. dubna 2011 9-12 hod. (na Zelený čtvrtek) v Emauzích na Klokotech

Budeme vyrábět pomlázky,
zdobit kraslice,
velikonoční dekorace apod.
S sebou: vyfouklá vajíčka,
krabičku na výrobky

Výtěžek z prodeje výrobků
(24. 4. po mši sv.) bude předán
P. Güntherovi Eckelbauerovi, OMI
do Pakistánu

Letní příměstský tábor Prázdniny na plný plyn

*Tento typ táborů preferují rodiče,
kteří chtějí mít své děti večer doma,
ale přes den potřebují, aby o děti bylo
dobře postaráno. Děti tak nemusí trávit
dlouhé dny doma nebo u příbuzných,
ale je pro ně připraven atraktivní
a zajímavý program.*

Přihlásit se je možné na celý pobyt
za zvýhodněnou cenu
nebo na jednotlivé dny.

Informace o přihláškách najdete
na www.sasmcb.cz

25.-29. 7.

dívky, chlapci 3.-7. třída

Pondělí: ZOO Hluboká n. Vlt.
Úterý: Jízda na raftech ze Zlaté Koruny
Středa: vodní hrátky na koupališti
Čtvrtek: Celodenní výlet
Pátek: výlet na Dívčí kámen

VÍCE INFORMACÍ: www.sasmcb.cz

LETNÍ TÁBORY CHALOUPKY 2011

*Chaloupky jsou prázdninové tábory, které
pořádá Salesiánské středisko mládeže
- dům dětí a mládeže České Budějovice. Kro-
mě výletů, her, kreativní činnosti,
etapovky a mnoho dalších pěkných zážitků
vás čeká rodinné křesťanské prostředí.*

Informace o přihláškách naleznete
na našich stránkách www.sasmcb.cz

„Rytíři ještě nevymřeli“

2.-3. třída - chlapci,
Soběnov, 10.-17. 7., 1990 Kč

„Z toho kluka něco bude!“

4.-5. třída - chlapci,
Hranice u N. Hradů, 30.6.-8.7., 2190 Kč

„Tajemství v ohrožení“

6.-7. třída - chlapci,
Hranice u N. Hradů, 8.-17. 7., 2390 Kč

„Come on!“

8.-9. třída - chlapci,
Ovčín u Bernartic, 1.-12.7., 2690 Kč

„Zvedněte kotvy!“

2.-3. třída - dívky, Putim, 24.-30. 7., 1790 Kč

„Hledá se!“

4.-5. třída - dívky, Putim, 16.-24. 7., 2190 Kč

„Who is really who?“

6.-7. třída - dívky,
Ovčín u Bernartic, 12.-21. 7., 2390 Kč

„Via Orbis“

8.-9. třída - dívky,
Ovčín u Bernartic, 21.-30. 7., 2390 Kč

SPECIÁLNÍ NABÍDKA

„Země Anturie“

5-7 let - dívky, chlapci,
Pořešinec, 2.-9. 7., 1990 Kč

„Legenda Nautilus aneb je čas to vylovit“

5.-7. třída - chlapci,
vodácká - řeka Vltava, 3.-7. 7., 1990 Kč

„KOVOSKA aneb Vltavský trojboj“

14-16 let, dívky, chlapci,
vodácká - řeka Vltava, 14.-19. 7., 2390

„Kdo si hraje, nezlobí“

16-18 let - dívky, chlapci,
Hranice u N. Hradů, 17.-29. 7., 2890 Kč

„Prázdniny na plný plyn!“

3.-7. třída - dívky, chlapci,
příměstský, 25.-29. 7., 990 Kč

VÍCE INFORMACÍ:

SaSM - DDM ČB, E. Destinové 1,
370 05 České Budějovice,
www.sasmcb.cz

Mgr. Jiří Heller, koordinátor chaloupek,
e-mail: chaloupky@sasmcb.cz,
tel.: 731 625 955

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Mám omezený čas, ale nemám omezené posluchače

Milevsko – Jaroslav Maxmilián Kašparů, český stomatolog, pedagog, premonstrátský diakon (jáhen), esperantista a psychiatr. Toto vše je jeden člověk, kterého v pondělí 21. března v podvečer přivítal v Latinské škole P. Jakub Berka. M. Kašparů provozuje svoji psychiatrickou praxi v Pelhřimově. Je autorem celé řady publikací, z nich některé byly přeloženy do slovenštiny, polštiny, italštiny, francouzštiny a esperanta. Studium tohoto umělého jazyka doporučuje všem starším spoluobčanům jako prevenci demence.

Prostory Latinské školy byly zcela zaplněny posluchači, kteří si přišli poslechnout přednášku na téma Stavby a vztahy, bludný kruh? Vztahy nás provázejí po celý život. Jaké prožíváme stavy, takové jsou naše vztahy a naopak. Max Kašparů o sobě říká, že je psychiatrem od kolébky po hrob, neboť se zabývá i psychiatrií dětskou. Každé období života má své specifické starosti, ať je to dítě, dospělý nebo senior, ale v každém konání jsou nejdůležitější vztahy. Vztahy mohou být různé, mezilidské, ke kultuře, k duchovním hodnotám. Nejzákladnějším je vztah ke své osobě a vztah k Bohu. Když M. Kašparů začal mluvit o tématu, o kterém by se dalo hovořit dlouho, řekl: „Mám omezený čas, ale nemám omezené posluchače.“ Uváděl několik případů ze své psychiatrické praxe, hovořil o komplexu méněcennosti, který mívají často mladí lidé. Tento komplex jim někdo vyrobil. Každý z nás jsme krásný originál. Někdo má bohužel komplex „vícecnosti“, nezdravé vysoké sebevědomí, které obtěžuje okolí. Zmínil se o termínu podmíněná láska, kdy se lidé navzájem týrají. Dospělí to dělají i dětem, např. ... Budu tě mít rád, jen když přineseš ze školy samé jedničky. Boží láska nás miluje pořád, Už teď. Hovořil o záměně prostředku a cíle, o povrchnosti, o pevných hodnotách, o tom, že k psychiatrovi chodí lidé nešťastní. Jednou, při hospitalizaci, se zeptali pa-

cienta, zda ví, kde je? Řekl, že v blázinci. Odpověděli mu: „Ne, tady je klid a pohoda, to venku je blázinec!“ Co narušuje vztah mezi člověkem a Bohem je rutina a povrchnost. Max Kašparů nás vybízel, abychom ve svém prožívání zajeli na hlubinu, neboť bohatství je vždycky v hlubině. „Co plave na hladině? Chciplý ryby, povrch plave s proudem“. Na cestě na hlubinu se musíme umět zbavit balastu. Stavět na umělých zákonech je špatné, stačí, když se budeme držet přirozeného zákona - Desatera Božích přikázání. M. Kašparů nám předváděl pří-

klad s olovnici na provázku. „Co je rovné, to je pevné. Stejně tak je pevné rovné slovo, na které se můžeme spolehnout. Olovnici naší existence můžeme pověsit na hřebík, když ji nepověsíme na Ježíše Krista“.

M. Kašparů dával do svého projevu vtip a humor, což je také lék. Prohlásil, že je zapůjčen laskavostí opata želivského a že neošoupaný musí být vrácen, což se také stalo. Na závěr jsme si mohli zakoupit tři jeho knihy, ale brzy byly zcela vyprodané, takže se na spoustu zájemců nedostalo.

Alena Růžicková, FCH Milevsko

Čerstvé oblátské zprávy z Pákistánu

Milí přátelé!

Postní doba začala a s ní slavení křížové cesty každý pátek, což je pro naše křesťany velmi důležité. Mnoho křesťanů se postí jako muslimové - tzn. jedí ráno a večer, ale během dne nic nejedí ani nepijí. Mnozí jedí jen večer, a tak se postí 24 hodin až do dalšího večera. To má tu výhodu, že půst je jasně ohraničen. Při našem způsobu postu je nebezpečí, že se půst vytratí a bude tak „duchovní“, že na konci už ze skutečného postu nic nezůstane. Právě to pocítovali naši křesťané, když jsem se jim snažil vysvětlit rozdíl mezi křesťanským a muslimským půstem a zdůrazňoval vnitřní postoj. Naši křesťané musí odpovídat na spoustu otázek muslimů (jak se tedy ti křesťané postí), proto potřebují něco „hmataelného“. Vedle pastorační činnosti zůstává velká výzva: práce na odstraňování škod po povodních a extrémních deštích. Práce jde kupředu pomalu,

ale něco se hýbe. Dosud jsme sami postavili nebo financovali 30 domů z cihel s verandou a záchodem. 9 pro hinduisty, 2 pro muslimy, 19 pro křesťany (z toho 4 v oblátské farnosti Kasur na indické hranici). Financovali jsme také 40 střech. Rozdávali jsme stany a v zimě teplé povlečení pro 500 rodin. To byli skoro všechno muslimové, kteří byli nejvíce postiženi a stále jich tisíce žije ve stanech, plastových přístřešcích nebo rozpadajících se hliněných domech. Tolika lidem nemůžeme pomoci, ale teplé povlečení bylo pro mrznoucí lidi velkou pomocí. Budeme stavět ještě dalších 10 domů, dále pomáhat se střechami, protože mnoho střech bylo poškozeno extrémními dešti. A pro ty, kteří staví novou střechu z hlíny, je to velká pomoc, protože střecha je to nejdražší na hliněném domě. Tak můžeme lidem pomoci.

V současných turbulencích pakistánské společ-

nosti a ve velkých těžkostech pro křesťany zde žijeme v míru - když odmyslím spory o půdu. Zřídka zažijí křesťané tolik respektu jako zde. Jeden důvod je mírumilovná mentalita starousedlíků, další jsou naše školy, kde studuje dost muslimských dětí a práce P. Temsey, prvního obláta v Derekabádu, který ve svých rozvojových projektech podporoval chudé muslimy i křesťany. Nezištná pomoc, která může vypadat jako pošetilsto, se „vyplatí“. Respekt ke každému bez rozdílu - to je konkrétní následování Krista.

Tomuto Kristu se chceme přiblížit právě v postní době: v něm je naše štěstí a naše naděje. Požehnanou postní dobu a Velikonoce Vám všem přeje

P. Günther Ecklbauer, OMI

(Za poskytnutí textu děkujeme kongregaci oblátů z Klokot.)

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Ozdravný poutní pobyt v Lurdech 7.-12. 2. 2011

Naše pouť do Lurd, francouzského města ležícího na úpatí Pyrenejí, začala na nádraží v Benešově. Jeli jsme zpočátku čtyři – P. Jaroslav Karas, Michalka Bednářová s maminkou a já. V Praze přistoupili ještě dva kněží – otec Mírek z karlínské farnosti a otec Jiří z Plzně, který má na starost všechny nemocné a hendikepované z plzeňské diecéze. Všichni tři nás vedli dobře i duchovně a vybrali tento ještě zimní termín, protože 11. února je svátek Panny Marie Lurdské, která se v tento den roku 1858 poprvé zjevila čtrnáctileté francouzské dívce Bernadettě Soubirové. Tento den se stal také světovým dnem modliteb za nemocné a Bernadeta byla v roce 1933 svatořečena.

Do Kolína nad Rýnem jsme přijeli ráno ve čtvrt na sedm. Protože jsme měli ještě dvě a půl hodiny čas, stihli jsme navštívit nedalekou katedrálu sv. Petra a Marie a pomodlit se u schránky s ostatky sv. Tří králů, která je zde uložena. Do Paříže jsme přijeli v poledne a měli necelé tři hodiny na přestup do rychlovlaku do Lurd, kam jsme dorazili po dvacáté hodině. Zde na nás čekala paní z blízkého hotelu, ve kterém jsme byli ubytováni. Než jsme se uložili ke spánku, ještě jsme se vypravili k Massabilské jeskyni Panně Marii poděkovat a poprosit ji o přímluvu za uzdravení a vyslyšení našich proseb. Při vstupu do areálu mě upoutal velký kříž a vybavila se mi slova sv. Pavla: „Jeho ranami jsme byli uzdraveni...“ O mnohých uzdraveních svědčilo i velké množství křížků umístěných okolo. Prý jich je tolik, kolik zde bylo v létě národů.

Areál má tvar otevřené náruče, jako by nás Panna Maria chtěla obejmout a vzít pod svůj ochranný plášť. Růžencová bazilika se třemi oblouky znázorňujícími radostná, bolestná a slavná tajemství růžence je postavena pod skálou, na skále nad kryptou se rozkládá bazilika Neposkvrněného početí. Obě baziliky tvoří zajímavý celek.

Procházíme kolem a nevíme, co máme dříve sledovat. Blížíme se k jeskyni. Ve výklenku přímo v místě zjevení vidíme osvětlenou sochu Panny Marie vytesanou z mramoru, a naše rty začínají šeptat Zdrávas Maria a další modlitby. Po tichém rozjímání prohlížíme pramen vyvěrající poblíž, který Bernadeta nalezla. Pak se jdeme napít, omýt se a napustit si vodu. Ta dále protéká do lázní, kde se nemocní mohou vykoupat a symbolicky očistit svoje tělo i duši. Na toto místo jsme chodili každý den – ráno na mši svatou, která byla sloužena pokaždé v jiném jazyce. Odpoledne pro nás v postranních kaplích celebroidali naši čeští duchovní otcové mši sv. Také nám domluvili na informačním centru promítání českého filmu z Bernadettina života.

Přemýšlela jsem, že si Bůh opět vybral pro zjevení Panny Marie stejně jako v La Saletě či

ve Fatimě obyčejnou chudou dívku. Na rozdíl od mocných tohoto světa u něj neexistuje nikdo odstrčený a nemilovaný a i ten nejposlednější ze všech má velkou cenu.

Zažili jsme zde nádhernou duchovní atmosféru při večerních světelných průvodech s Pannou Marií, kdy jsme se modlili růžencem a zpívali Lurdskou píseň. Při nadšeném zvolání Ave Maria jsme zvedali svíce do výše. Po shromáždění před bazilikou jsme se ještě modlili růžencem, který byl podle přihlášených předříkáván do mikrofonu ve více než deseti jazycích. Během našeho pobytu jsme navštívili kryptu vsazenou do Massabilské skály a baziliku Neposkvrněného početí, kde jsou vyobrazeny dějiny zjevení a pouť do Lurd i vitráže s ilustracemi Neposkvrněného početí. Stačili jsme ještě zajít do kostela, ve kterém byla Bernadeta pokřtěna, i do nového kostela postaveného na místě, kde se setkala při osmnáctém zjevení s Pannou Marií a který byl v roce 1988 zasvěcen sv. Bernadettě. Také jsme se všichni nechali ponořit, stejně jako většina poutníků, do studené lurdské vody a pocítili její uzdravující účinky, zvláště pak nemocná Michalka. Předposlední den našeho pobytu začalo poutníků přibývat, zvláště nemocných a nemohoucích na vozíčkách, kteří se nezalekli mnohdy daleké a náročné cesty a s důvěrou přicestovali se svými ochotnými pomocníky za Pannou Marií. Bylo vidět, že v těchto místech mají všichni k nemocným velkou úctu. „S tím jsem se u nás málokdy setkala, aby se ke mně a k Michalce tak hezky chovali a všichni nás pouštěli dopředu,“ dojatě sdělovala Michalčina maminka, která se radovala z pokroků své šestileté dcerky a vyjádřila přání, že by se sem

ještě někdy chtěla podívat a Panně Marii poděkovat.

Náš pobyt jsme zakončili slavnostní mezinárodní mší sv. v podzemní bazilice Pia X., kam se vejde 25 tisíc věřících a která byla téměř celá zaplněná. Všichni přítomní kněží (včetně našich) šli v průvodu a koncelebrovali mši sv. Díky perfektní organizaci nevznikaly ani při příchodu, ani na konci mše při rozcházení žádné problémy.

Při závěrečném zpěvu písně Hle, jaký to nadřekou jásot a ples a při radostném zvolání Ave Maria jsem měla pocit, jako by se zde nebe dotýkalo země. Každému bych přála, aby zde mohl být přítomen. Před odchodem jsme se ještě vrátili k jeskyni a zařadili se mezi poutníky, kteří zde stáli nebo klečeli, tiše se modlili nebo hladili zázračnou skálu. Někteří zapalovali svíčky jako symboly svých modliteb a na znamení víry v Ježíše Krista je rozsvícené umísťovali na mnohramenný svícen před jeskyní.

S požehnáním našich duchovních Jaroslava, Miroslava a Jiřího – a s jejich pomocí – jsme dobře zvládly i zpáteční cestu.

Moje zážitky se dají jen těžko popsat. Účastnila jsem se více poutí, poněkud více pěších, které ve mně všechny zanechaly hluboké zážitky. Toto byla moje první cesta do Lurd, na kterou jsem se těšila, ale zároveň se obávala, jak tuto cestu bude snášet těžce nemocná Michalka. Moje obavy se ale brzy rozplynuly, neboť Lurdy naplňují radostí a jsou oázou zejména pro nemocné a postižené. Všem je vřele doporučuji.

Za cestující poutníky a za CMŠ a SVČ Pacov Marie Simandlová

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Krize pokračuje

Je před námi oslava velikonočních svátků se slavnostním Vzkříšením, oproti loňskému roku téměř o měsíc později. V návaznosti na jejich termín jsme tak masopustnímu reji propadli až v úterý 8. 3. s tím, že byl tento Mezinárodní den žen překřtěn ryze po česku - na Masopustní den žen.

Za doprovodu nespočetného davu fotografů a ohlušující střelby z modernizovaného kanónu (vzor Doudleban) dorazil průvod rozverných maškar pod okna radnice, aby primátora města požádal o udělení povolení ke koledy provedení. Povolení bylo (dokonce i s ozvučením), pár „prcků“ fernetu zahrnovalo chrapot a několik koblížků mezi ty nejmenší rozdáno bylo.

Již tradičně se záhy koleda „růžičková“ (z Doudlebska) odpojila, aby v úhledném zástupu dorazila před budovu děkanství sv. Mikuláše a po modlitbách Otčenáš a Zdrávas Maria (letos poněkud pianissimo) požádala správce farnosti o požehnání a rovněž práva koledování. I tentokrát se ukázalo, že to nebude tak jednoduché. Zdálo se až podezřelé, že pan děkan dr. Zdeněk Mareš se důsledně dožadoval ujištění, zda pan primátor již povolení dal a dokonce se snažil o předložení důkazu doličného. Zbytečné obavy. Rychtář, urostlý a řečný muž s ferulí v ruce před pana děkana předstoupil a všech práv v ní zaznamenaných doložil. Jak to rychtář obecní, či představený cechu řemeslného doby dřívější, měl jednoduché. Žádný živnostenský úřad, žádná certifikace nebo ISO. Nezbylo než požehnání dát, koledu povolit a něco kapalného pro radost přidat. Moc toho nebylo, radost pramalá – stejně jako v roce loňském, do vzduchu zahřmělo – krize ještě trvá. A to nás ještě čeká rozsáhlá oprava katedrály. Ale jak už bývá pravidlem, vše se v dobré obrátí. I ten měsíc pro koledníka potulného. Kde se vzal, tu se vzal, fialový mužíček vzadu do fíremního fěrtochu sáhl a pořádnou flašu fernetu

vykouzlil. Jen aby ji zase nerozbil, to už tady také bylo.

Koledníci zatančili pár koleček a přijali napomenutí od nezřízeného večerního hodování. Nezapomněli však na pozvání k prástkám ani na slušné dotázání, zda tu některý zloduch nezpůsobil cosi nekalého či dokonce něco neukradl. Jak jsem tak ostražitě koukal po okolí, spíše z jejich koledy se cosi kapalného vytratilo a do filmového archivu zaznamenáno bylo.

Tak uložíme basu a máme tady Popeleční středu. Katedrála se nám k radosti duchovních pastýřů docela slušně zaplnila při ranní i odpoledních bohoslužbách. Z druhé strany však otec biskup Jiří poukázal na všeobecný mravní úpadek, čímž jen dokumentoval, že krize duchovní se projevuje v celém světě... Společnost se vzdaluje od křesťanských zásad žítí. Nenechme se tím odradit, budme skromní, netřeba okázalých gest, zajdeme do té své komůrky a v tichu vlastního nitra rozmlouváme s naším Otcem nebeským... Možná, že jen právě neslyšíme okamžitou odpověď, ale budme vnímavější a ještě tišší. Rozhodně nás slyší a rozhodně nás neodmítá... Člověče, pomni, že prach jsi a v prach se navrátíš. František Růžička, Č. Budějovice

**NAKLADATELSTVÍ
A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY**
Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel./fax: 224 818 757
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Philippe Madre: Boží volání Rozlišování povolání

Mnoho křesťanů hledá své místo, své povolání, přeje si něco učinit se svým životem, pro Ježíše a s Ježíšem. Bůh volá... Ale jak? Tato kniha sama o sobě nedokáže činit divy. Neobsahuje návod, jak zaručeně rozpoznat své vlastní povolání, ani nezbavuje nutnosti osobního růstu či naslouchání Boží moudrosti. Vybízí k jakési dosavadní životní bilanci a skrze ni k otevření se Božímu světlu.

Brož., 127 s., 125 Kč

Jean Pliya: Moc Ježíšova jména Uzdravení, vysvobození a obrácení

Každý křesťan čistého srdce podřízený církvi se může modlit za vysvobození své nebo jiného člověka. V této knížce autor uvádí, jak se přímluvné modlitby užívá v praxi.

Brož., 79 s., 99 Kč

Pierre Francoeur: Modlitba ve škole křesťanských mistrů

Autor se rozhodl poukázat na bohatství a rozmanitost křesťanské modlitby. Vybral si k tomu tyto duchovní mistry: sv. Benedikta z Nursie, sv. Františka z Assisi, sv. Ignáce z Loyoly, sv. Terezií z Avily, sv. Terezií z Lisieux a Madeleine Delbrelovou.

Každou z těchto osobností představuje ve třech kontextech: 1. život a doba, v níž žila; 2. klíčové prvky modlitby a 3. inspirace pro modlitbu v dnešním světě.

Brož., 79 s., 99 Kč

Patrizio Rota Scalabrini: Písmo jako anděl průvodce Navigace na cestě povolání

Autor-biblista se obrací k mladým lidem, kteří hledají své povolání, anebo už učinili první kroky na cestě, kterou je Bůh volá. Předkládá vodítko, jak lze v této životní situaci najít dobrého a spolehlivého průvodce v Božím slově.

Brož., 103 s., 115 Kč

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Ambros Pavel - Křest

Průvodce postní dobou pro dospělé přibližuje podstatu obnovy křesťanského vyznání. Praktický návod vychází z bohatství křesťanské tradice Východu i Západu, z bible a liturgie. Obsahuje srozumitelné podněty pro mladé rodiny, katechumeny, mládež, kněze a farnosti.

Refugium, váz., 261 s., 250 Kč

Berger Maurice, Gravillonová Isabelle - Když se rodiče rozvádějí

V situaci, kdy rozchod či rozvod rodičů je neodvratný, se svět dítěte hroutí. Autoři vysvětlují pocity, myšlení a reakce dětí a výklad doplňují konkrétními příklady z poradenské praxe. Poskytují rodičům podněty a rady, jak se zachovávat, jak co nejlépe zorganizovat soužití dětí s rodiči po rozchodu a umožnili dětem co možná nenarušený rozvoj.

Portál, brož., 131 s., 225 Kč

Kaplan Karel - Antonín Novotný. Vzestup a pád „lidového“ aparátčíka

Kniha nabízí pohled na éru v pořadí 3. komunistického prezidenta ČSSR. Autor pomocí dosud nezveřejněných archivních materiálů předkládá obraz zkorumpovaného aparátčíka, muže s vizáží i jazykem okresního tajemníka, který však řídil celé komunistické Československo.

Barrister, brož., 342 s., 345 Kč

Kirchnerová Veronika, Rubešová Radka - Nápady pro rodičovskou dovolenou

Kniha nabízí řadu aktivit, díky kterým se žena může naladit na očekávané miminko a po narození dítěte se už oba rodiče mohou věnovat rozvíjení schopností dítěte i rodinné pospolitosti. Autorky nabízejí náměty na společné hry, které mají podobu tvořivých činností a vycházejí z psychologie malého dítěte.

Portál, brož., 131 s., 225 Kč

Küng Hans - Na počátku všech věcí

Autor se vydává na samé hranice lidského poznání a ve světle náboženství a moderní vědy se snaží najít odpovědi na otázky staré jako lidstvo samo. Závažné otázky smyslu bytí vyniknou právě v aktuálním dialogu moderní vědy a náboženství.

Vyšehrad, váz., 219 s., 288 Kč

Pinknerová Hana - Kuchyňské pohádky

Autorka nabízí dětským čtenářům vldné a vtipné pohádky s výchovnými prvky a důrazem na harmonické soužití rodiny, vědomí vlastní jedinečnosti a hodnoty. Hrdiny jsou obyčejné věci, s nimiž se dítě běžně setkává doma v kuchyni. Text ilustrovala Klára Kubešová.

Karmelitánské nakl., váz., 85 s., 195 Kč

Procházka Michael - Zpověď únosce letadla

Jednání hlavního hrdiny ovlivnil rozpor ve vztahu k rodičům. Napjatý vztah k otci a s ním spojený strach z nepodařeného vysvědčení tak dokázal nasměrovat jeden neuvěřitelný lidský osud. Osud patnáctiletého chlapce dohnalého k tomu, aby se stal „zločincem proti své vůli“ tím, že se pokusil se zbraní v ruce unést civilní dopravní letadlo a dostat se tak za hranice někdejšího Československa.

Akcent, váz., 197 s., 219 Kč

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST DĚKANSTVÍ U SV. MIKULÁŠE V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

pořádá

Křížovou cestu pro děti

na Dunajovické hoře u Lišova
Velký pátek 22. dubna 2011

PROGRAM

- 9 hod. - sraz na Mariánském náměstí v Českých Budějovicích
- 10 hod. - příjezd na Dunajovickou horu
- 10.30 hod. - prohlídka lesní křížové cesty
- 12.30 hod. - „Tajemství Dunajovické hory“
- 14.30 hod. - příjezd na Mariánské náměstí do Českých Budějovic

Více informací obdržíte v kanceláři
na Děkanství u sv. Mikuláše
nebo na tel.: 721 933 754.

Česká křesťanská akademie

Písek

kulturní prostor Sladovna

29. 4. (pátek) 18 hod.

Jaroslav Pavlíček: Trosečníkem v divoké přírodě

Rožmítal pod Třemšínem a Hvozďany

sraz u vchodu do zámku v Břežnici

8. 5. (neděle) 13 hod.

Zdeněk Váhal: Historie, tajnosti a kouzla města Břežnice

(Tradiční výlet na kolech i auty, na ukončení piknik možný i v zámecké zahradě)

Velikonoční dílna

21. dubna 2011 (Zelený čtvrtek)
od 9 do 12 hod.

v klášterním sále na Piaristickém
nám. v Českých Budějovicích.
Dílnu pořádá
Děkanství u sv. Mikuláše.

FARNÍ CHARITA JINDŘICHŮV HRADEC

zve na vysvěcení prostor Farní Charity

POŽEHNÁNÍ PROJEKTU
INTERVENČNÍHO CENTRA
jindřichohradeckým vikářem
P. Václavem Habartem

pondělí 2. 5. 2011 v 10 hod.

Kancelář Farní charity
Masarykovo nám. 168/II, J. Hradec

PERSONALIA

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Jindřich Hybler, Volary, oslaví 2. 5. 2011 sedmdesáté páté narozeniny.

P. ThDr. Vlastimil Kročil, Ph. D., Veselí nad Lužnicí, oslaví 10. 5. 2011 padesáté narozeniny.

Oběma jubilantům upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

P. Josef Hanžl, CSsR, administrátor v Chvojnově a emeritní okrskový vikář v Pelhřimově, zemřel 24. 3. 2011 v pelhřimovské nemocnici ve věku 79 let. Pohřben byl 2. 4. 2011 v Pelhřimově.

R. I. P.

-acebb-

Před deseti lety, 5. dubna 2001,
zemřel P. František Sládek,
dlouholetý farář v Žihobcích.

Vděčně vzpomínají farníci.

9. celostátní Misijní pouť 6. Misijní den dětí

sobota 28. 5. 2011
na Klokotech u Tábora

Papežská misijní díla a tábořský vikariát českobudějovické diecéze vás zvou na již tradiční Misijní pouť a Misijní den dětí s letošním mottem: „*Pane, dej mi tu živou vodu!*“ Připraven je bohatý program pro děti i dospělé, kde nebude chybět mše svatá za účasti hostů z misii, tradiční Misijní jarmark, hry, soutěže a putování po kontinentech, Misijní koláč, misijní scénka a další překvapení.

PROGRAM

- 9.30 - registrace a rozezpívání
- 10.00 - misijní mše sv. s misionáři z Indie a Pakistánu**
- občerstvení, prohlídka Tábora
- 13.00 - „Putování po kontinentech“
- 16.00 - Misijní scénka a rozeslání malých misionářů

Po celý den bude probíhat Misijní jarmark, koláč a výstava.

Více informací:
PMD, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel.
499 433 058, 604 838 882,
www.misjnidila.cz

Přijďte a vezměte s sebou
i své blízké.
Těšíme se na vás!

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší **bohoslužby**, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mše svaté jsou z tohoto kostela přenášeny každý pátek v 18 hodin, s výjimkou prvního pátku v měsíci. (V době letních prázdnin se bohoslužby nepřenašejí).

* Každé úterý v 16 hod. naladíte **Barvínek**, pořad věnovaný našim malým posluchačům. 19. 4. potěšíme soutěživé děti Telefonickým riskováním a 26. 4. se dostane na Dubnový magazín Barvínu. 3. 5. přiblížíme osobnost Jana Pavla II., přezdívaného „Papež mladých“. 10. 5. dáme slovo současnému českému výtvarníkovi Petrovi Niklovi, autorovi výstavy, která člověka má přimět k tomu, aby si hrál.

* **Magdazín** vám přinášíme vždy ve středu v 9.30 hod. 27. 4. se dozvíte o aktivitách občanského sdružení Archa. 18. 5. navštívíme spolu s redaktorkou Terezií Stozskovou Komunitní centrum Modletín.

* Vysílací čas v pátek v 16 hod. patří pořadu **Všimli jsme si**, ve kterém nabízíme postřehy na aktuální témata, besedy i rozhovory se zajímavými hosty. 22. 4. pojedná P. Antonín Pražan, SDB o textu proroka Izajáše, který mluví o trpícím služebníkovi. Exegeté v něm spatřují předobraz umučení Ježíše Krista. Ve velikonočním týdnu, 29. 4., vyloží tentýž interpret známý text z Lukášova evangelia o setkání učedníků se zmrtvýchvstalým Kristem cestou do Emauz. 6. 5. pak pohovoříme o I. českém kongresu o Božím milosrdenství.

* **Kostel Menších bratří kapucínů v Olo-mouci slaví 350 let** od vysvěcení. Na zelený čtvrtek 21. 4. ve 22 hod. nahlédneme s bratry kapucíny do historie jeho sakrálních prostor. Nezapomeneme ani na tamní „pulsování“ duchovního života a zmíníme se o náplni oslav, které bratři chystají.

* Na Velký pátek 22. 4. v 19 hod. se vydáme spolu s **poutnicí Egérií** z konce 4. století **do Svaté země**. Rukopis jejího cestopisného deníku z latiny přeložila PhDr. Marcela Hejtmánová. Pro rozhlas zpracoval PhDr. Josef Kleibl.

* V úterý 3. 5. ve 22 hod. se přihlásí studio Radim. Regionální pořad bude věnován **Kněžskému modlitebnímu společenství od Sv. Antonína Paduánského na Blatnické hoře**. Více než desítka kněží se od jara 2009 pravidelně schází na poutním místě v Blatnici pod Svatým Antonínkem k modlitbám za sebe sama, ke slavení společné mše svaté a k načerpání posily pro další práci. Více o tomto společenství vám prozradí redaktorka Radka Rozkocová.

* Ve čtvrtek 5. 5. ve 22.00 pozveme k mikrofonu zakladatele Lašského smíšeného pěveckého sboru, varhaníka, dirigenta a hudebního skladatele, **pana Adolfa Kolčáře**, a to u krásné příležitosti jeho 90. narozenin. Povypřaví o svých životních zkušenostech. -kb-

26. 4. 2011 v 18.30 hod. (úterý)

Bez vytáček o křesťanství s Dr. Jiřím Grygarem,

astrofyzikem a pracovníkem
Fyzikálního ústavu AV ČR

v Bazilice IGY centra.

- Jaký je pohled křesťanů na vznik světa?
- Může špičkový vědec zároveň věřit v Boha?
- Co nám vesmír říká o Boží existenci?
- Otevřeme i další otázky, které sami položíte.

Vstupné na debatu 30 Kč.

Své dotazy můžete psát na
www.studentskestredy.cz

29. 5. 2011 (neděle)

Pouť na Křemešník

pro rodiny, manželské páry a snoubence

PROGRAM:

- 10.45 - Mše sv., oběd
- 13.30 - Nedělní pohádka (nejen) pro děti
- 14.00 - P. ThLic. Jan Balík:
„Manželsství - znamení trojiční lásky“
- 15.15 - Workshopy:
- 16.30 - Závěrečná adorace s požehnáním
- 14.00-16.30 - Paralelní program pro děti.

Během dne možnost individuálních rozhovorů s knězem, lékaři, instruktory PPR. Přijďte s námi oslavit 20 let činnosti LPP v ČR!

Více informací na www.lpp.cz
tel: 775 358 911, e-mail: novakovi@lpp.cz

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ nabízí

Pasqua Leoluca: Podvod magie

Studie italského autora je pozoruhodná svou střizlivostí, ale i jasností rozlišování, které vychází nejen z praxe exorcisty, ale ze solidní znalosti filosofického pozadí magie, křesťanské teologie i náboženské psychologie. Autor je knězem arcidiecéze Palermo (Sicílie), v současnosti slouží jako vicerektor arcidiecézního kněžského semináře, několik let byl pověřen úřadem exorcisty.

Brož., 103 s., 139 Kč

S. Marie od Navštívení: Krásný žebrák

S. Marie z Komunity Blahoslavenství vypráví o čtyřiceti náhodných setkáních, která ji něčím překvapila a oslovila, v nichž prožila nečekaně Boží přítomnost. Všichni potkáváme denně mnoho neznámých lidí, aniž bychom je vůbec vnímali. Svědectví autorky ukazuje, že jsme-li vnímaví, mohou v nás i náhodná setkání rozsvěcovat světlo Kristovo.

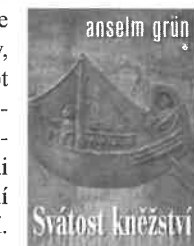
Brož., 151 s., 149 Kč

Anselm Grün: Svátost kněžství

Svátost svěcení kněžstva je svátost výzvy, nejen pro ty, kteří se rozhodli svůj život zasvětit kněžskému povolání, ale pro každého věřícího. Protože my všichni jsme byli křtem pomazání ke všeobecnému kněžství. Kdo poznal svou duši, kdo vidí v člověku jeho původní krásu a je ve své hloubce určen Bohem, je pro své okolí požehnáním. Tak jsou i ti, kdo jsou povoláni k svátostnému služebnímu kněžství, Ježíšem poslání slavit, povzbuzovat, provázet a sloužit ..

Brož., 64 str., 95 Kč

Bratr John z Taizé: Setkání u studny

Kniha vychází z řady zamyšlení nad 4. kapitolou Janova evangelia (setkání Ježíše a samařské ženy u studny). Jednotlivá zamyšlení zazněla při mezinárodních setkání, na něž se tisíce mladých lidí každoročně sjíždějí do francouzského Taizé, aby sdíleli život a modlitby místní ekumenické řeholní komunity.

Brož., 104 str., 119 Kč

Svatá Marie Egyptská

Svatá Marie Egyptská není u nás příliš známa, ale velké úctě se těší v pravoslavné církvi. Její památku slavíme 1. dubna, tedy velmi často v době postní. Její život je skutečně velikým příkladem nepřemožitelné síly pokání a velikosti Božího odpuštění.

Narodila se kolem roku 344 v Egyptě a byla pokřtěna v dětství, ale její život neměl zpočátku s křesťanstvím nic společného. Byla prý mimorádně chytrá a krásná. Ve 12 letech utekla z domova do Alexandrie, kde zneužívala svého půvabu, začala žít hříšným životem a stala se prostitutkou. Tuto činnost vykonávala pro své potěšení, jinak se živila prací. Smysl života spatřovala jen v tělesné vášni. Takový život vedla 17 let. Byl obrazem toho nejpokleslejšího duchovního stavu, hrubosti a smyslnosti.

V roce 374 se alexandrijští křesťané rozhodli vykonat pouť do Jeruzaléma, aby se účastnili slavnosti Povýšení sv. Kříže. Marie se rozhodla, že se přidá k výpravě. Nikoli ze zbožnosti, ale protože doufala, že se cestou na lodi bude dobře bavit. Tehdy, jako nyní, se často mezi poutníky vmísili lidé, které nelákala modlitba ani zbožnost, ale viděli v pouti možnost poznat cizí kraje a prožít nevšední a dobrodružné zážitky. I na lodi s poutníky do Jeruzaléma se jich několik našlo, a tak se Marie skutečně bavila podle svého gusta. Ve smyslných zábavách pokračovala i poté, co dorazili do Jeruzaléma. Nespokojovala se pouze s mladíky, kteří s ní byli na lodi, ale lovila ke smilstvu i místní obyvatele a cizince.

Nadešel svátek Pozdvihování svatého kříže a Marie se jako obyčejně vydala do ulic svádět mládež. Viděla však, jak brzy ráno všichni spěchají do chrámu. Ze zvědavosti se připojila ke spěchajícím lidem a vstoupila s ostatními do předsíně chrámu právě v době, kdy se blížila hodina pozdvihování svatého kříže Páně. Marie se snažila dostat se s ostatními lidmi do chrámu. Chtěla se protlačit, ale zástup ji vždy vytlačil vně. Opakovaně se pokoušela vejít, ale vždy byla davem odhozena mimo vstup do svatyně. Přemýšlela, co se to stalo, přičítala to své ženské slabosti a znovu se vmísila do nového proudu lidí, za pomoci loktů se pokoušela prodrat mezi lidmi do chrámu, ale její pokus vyzněl opět naprázdno a zase se ocitla v chrámové předsíni. Třikrát, čtyřikrát napínala všechny své síly, ale neměla úspěch.

Posléze byla tak unavena, že už se nedokázala vmísit do dalšího zástupu a zůstala stát v koutu předsíně. Celé tělo ji bolelo od tláčenice. Když se poněkud vzpamatovala, přemýšlela, proč ji není dovoleno spatřit dřevo kříže Páně.

A v tomto okamžiku se ukázala její skutečná velikost. Kolik z nás by znechuceně odešlo, žehrajíc na množství lidí. Kolik z nás by si řeklo,

že takovou „davovku“ nemusíme a odešli bychom s tím, že se vrátíme, až nával pomine a my si budeme moci v klidu v prázdném chrámu meditovat, a všechno prohlédnout, aniž by nás rušily zástupy lidí. Ne tak Marie. Ona pochopila, že Bůh k ní mluví i v hlučícím davu. Bůh se dotkl jejího srdce a ona pochopila, že důvodem, proč nemůže spatřit svatý kříž nejsou zástupy cizích lidí, ale zástupy jejích vlastních hříchů, které jí brání vstoupit do chrámu. Zůstala stát v předsíni a plakala. Poprvé v životě litovala svých hříchů a zatoužila po očistě od nich. Nad sebou si všimla obrazu Panny Marie, kterou požádala o pomoc se svým obrácením. Po vzbuzené lítosti a prosbě k Matce Boží znovu zkusila vstoupit do chrámu a už žádnou zábranu nepocítila. Po pobožnosti, při vyjití z chrámu, vnímalo její srdce výzvu: „Jdi za Jordán a dojdeš pokoje!“ Znovu se svěřila ochraně Matky Boží, koupila si tři chleby a vydala se na cestu. Navečer došla do chrámu sv. Jana Křtitele u Jordánu, strávila noc v lítosti nad svými hříchy, pak přijala svátost smíření a eucharistii a takto posílněna odešla za Jordán do pouště, která se za ní zavřela na 47 let. Legenda uvádí, že 17 let hříšného života vyvažovala 17ti lety vnitřních bojů na poušti a teprve potom byla zcela osvobozena od minulosti. Po celou dobu žila jenom v modlitbách a v lítosti nad dřívějším životem.

Na začátku postní doby, kolem roku 420, jeden mnich, kněz z Příjordanského kláštera, otec Zosima, odešel do pouště, aby v ní setrval, jak bylo zvykem, přes postní dobu. Po dvaceti dnech se prý setkal s kajícínicí, které chyběl oděv. Zdáli jej požádala o část jeho šatu, do něhož se zahalila, a pak teprve spolu více rozmlouvali. Marie mu svěřila svůj životní příběh s tím, že ho smí říci dál až po její smrti. Vyzpovídala se a poprosila ho, aby jí na Zelený čtvrtek přinesl svátost oltářní, což on učinil. Také se dohodli, že za rok zase na Zelený čtvrtek přijde.

Po roce ji však Zosima nalezl již mrtvou a v písku napsanou prosbu, aby byla pohřbena. V legendárním vyprávění je uvedeno, že pro ni hrob vyhrabal lev. Proto se lev někdy objevuje na jejím obraze.

Příklad svaté Marie Egyptské je pro nás dnes velkou výzvou k pokání. Každý večer bychom měli zpytovat svědomí. Pokud to neděláme, udělejme to alespoň dnes a v myšlenkách navštívme Kalvárii.

Bože, Tys povolal svatou Marii Egyptskou k obrácení a životě na poušti, aby Ti tam sloužila postem a modlitbou, na její přimluvu pomáhej i nám, ať dovedeme ovládnout sami sebe, abychom vytrvali v Tvé službě a nade všechno Tě milovali. Skrze Tvého Syna, Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

JB (Zpracováno podle www.orthodoxia.cz)

Kostel sv. Marie v Paříži, 3. kaple v severní chórové galerii. Autor fresky: Théodore Chassériau (1819-1856). Sv. Zosima pohřbívá sv. Marii Egyptskou, lev mu pomáhá vyhrabat hrob.

Prachatice

18. června 2011
10.00 hod.

Slavení eucharistie
s papežským legátem
a biskupy z Česka
a zahraničí

JN/N
200

Celonárodní pouť ke cti sv. Jana N. Neumanna